

Kobylístek

Radost a naděje	12
Když se řekne chaloupka...	14
Pastorační plán farnosti	16
Skauti - Stopaři na táborech	22
Nová rubrika - S Františkem	26
ROZHOVOR - Anežka Kotrbová	40

*Světové oslavy
200. výročí narození Dona Boska*

více na str. 30

RADOST
A
NADĚJE

více na str. 12

Milí bratři a sestry, čtenáři Kobylístku,

Vítám vás všechny z prázdnin, dovolených, chalup a cest po světě opět doma, v kostele a farnosti. Nevím jak pro vás, ale pro mne start do nového školního či lépe pastoračního roku je vždy náročný. Abych byl nejen tělem, ale i duchem tady a teď! Že to nově začíná, jsem zažil silně minulou neděli. Po bohoslužbě přišly čtyři rodiny žádat o křest svých dětí. Už jsou také doma i se svými příbuznými.

Co začínáme v salesiánském centru a jeho součásti farnosti? Nával dětí přihlašovaných do kroužků. Snad také nával dětí přihlašovaných do výuky náboženství, mládeže i dospělých do kurzů Alfy a na přípravu k biřmování a do katechumenátu, přípravy dospělých k iniciačním svátostem – křtu, biřmování a eucharistii. A už ne nával, ale alespoň několik párů k přípravě na křesťanské manželství. O nabídce toho všeho se dočtete na jiném místě Kobylístku.

Dnešní neděli také zahajujeme nový pastorační rok farnosti s názvem RADOST A NADĚJE. Vychází z pastorální konstituce o církvi v současném světě. Byla dokončena až v závěru II. Vatikánského koncilu, byla nejvíce přepracovávanou a živě diskutovanou konstitucí. Až osmá předloha byla schválena. A o čem je? O tom nejdůležitějším – kdo je vlastně člověk a jaké poslání má v tomto světě. První část je o důstojnosti člověka

stvořeného k obrazu Božímu, narušenému zlem a obnovovanému Kristem a tvořícím lidské společenství. Druhá část je o některých závažnějších problémech současného světa. Začíná o povznesení důstojnosti manželství a rodiny. O jak nesmírně důležitou skutečnost jde, ukazuje už skoro třicet katechezí papeže Františka na toto téma, jako příprava na biskupskou synodu v Říjnu ve Vatikánu o manželství a rodině. V Kobylístku budete mít možnost číst ve zkrácené formě některé katecheze zpracované manžely Redlichovými a k nim vytvořené přímluvné modlitby i čtivě zpracované Gaudium et Spes od člena PRF Františka Reichla. Zakončím toto úvodní slovo citací z buly papeže Františka vyhlášující mimořádný Svatý rok Milosrdenství. „Zvolil jsem datum 8. prosince, které nabylo významu v nedávných dějinách církve. Otevřu totiž Svatou bránu v den padesátého výročí zakončení Druhého vatikánského koncilu. Církev cítí, že je třeba onu událost mít v živé paměti. Tehdy začala nová etapa jejich dějin. Otcové shromáždění na Koncilu pocítili silně a jako opravdové vnutí Ducha požadavek mluvit k lidem svojí doby o Bohu srozumitelněji. Byly zbořeny hradby, které bohužel příliš dlouhou dobu uzavíraly církev v privilegované pevnosti, a nadešel čas zvěstovat evangelium nově. Nová etapa neustálé evangelizace. Nový závazek pro všechny křesťany, aby s větším nadšením a přesvědčením dosvědčovali svoji víru. Církev pocítila odpovědnost, že má být ve světě živým znamením Otcovy lásky.“ Bratři a sestry, všechny vás zvu k intenzivnějšímu vstupu do tohoto nového pastoračního roku. Použiji k tomu Ježíšovo slovo z minulé neděle: „Efatha – Otevři se!“

Všem vám k tomu žehnám. P. Josef Brtník, váš farář

Žehnání lidem Salesiánského centra

„Bez Božího požehnání marné lidské námáhání“

Srdečně zveme všechny, kdo se cítí zapojeni do služby v Salesiánském centru (pracovníky a dobrovolníky farnosti, Salesiánského střediska mládeže, Provincie, SADBy, komunit SDB a FMA)

na společné zahájení a požehnání pro školní rok 2015/16. Žehnání se uskuteční ve středu 23. září v 19.19 v kostele sv. Terezičky. Program: Krátká bohoslužba žehnání (nebude to mše svatá); informace o tom, co se děje a co nás čeká; občerstvení a neformální posezení v podlouhí.

*P. Martin Hobza,
představený salesiánské komunity*

Personální změny v salesiánské komunitě

S novým školním rokem došlo v naší řeholní komunitě k výměně tří salesiánů. Místo Petra Zelinky, Evžena Rakovského a Zdeňka Jančaříka přišli tři další salesiáni.

P. Pavel Šimůnek se k nám přistěhoval z nedalekých Dolních Počernic, odkud dojížděl ke Svatému kříži na Příkopech coby rektor kostela. Bude tam sloužit nadále, ale už ne jako rektor, nýbrž jako výpomocný duchovní. Proto mu zbude čas a energie i pro naši farnost. Kromě svátostné pastorece se bude také věnovat například ministrantům a skautům.

P. Pavel Ženíšek přichází ze Slovenska, kde působil v salesiánských formačních domech (Poprad - noviciát, Žilina - ponoviciát). V Kobylisích bude mít na starost SAD-Bu, která mimo jiné organizuje přípravu misijních dobrovolníků a formaci salesiánských animátorů.

P. Vojtěch Sivek přichází ze západu - tedy z Plzně, kde působil ve farní pastoraci. U nás převezme funkci provinciálního delegáta salesiánské pastorece. Vyprošujeme jim Boží požehnání do jejich působení.

P. Martin Hobza

Pravidelná zastavení s Donem Boskem

v letošním roce, kdy slavíme 200 let od narození Dona Boska, zveme všechny jeho sympatizanty, dobrodince, farníky, členy Salesiánské rodiny a zaměstnance salesiánských děl ke společnému setkávání se v duchu jeho spirituality. Každý třetí pátek v měsíci se v kostele svaté Terezičky sejdem na „Měsíční zastavení s Donem Boskem“ podle jeho doporučení prožít je-

den den v měsíci jako přípravu na šťastné setkání s Pánem v hodině naší smrti. Zastavení začínají farní mši svatou v 18.30 a pokračují slovem hlavního představeného salesiánů na daný měsíc, tichou adorací před Nejsvětější svátostí, osobními přímluvami, modlitbou za toho, kdo první z nás zemře, mariánskou modlitbou a slůvkem na závěr. Konec setkání je ve 20.15. Termíny do konce roku: 18. 9., 16. 10., 20. 11. a 18. 12.

Vašek Kuchař

Úterky posilují

Již řadu let jsou úterky v naší farnosti dnem setkávání mladých lidí. V letošním roce chceme tento rozměr ještě více posílit. Proto se na úterý odpoledne přesouvá výuka náboženství starších dětí a schůzky maxistrantů. Konec těchto aktivit je naplánován tak, aby se tyto děti a mladí lidé mohli následně účastnit večerní mše sv., která je doprovázena rytmickou hudbou. Na mši sv. se setkají i s dalšími mladými lidmi, kteří se po ní účastní tradičních Úterků u Terky nebo malých společenství. O připravovaných změnách v programu pro mládež po úterní večerní mši sv. se můžete dočíst na jiném místě v Kobylístku.

P. Josef Brtník, P. Marek Sklenář

Výuka náboženství

Rozvrh výuky náboženství ve školách i farních prostorách je k dispozici na farním webu v rubrice Život farnosti, nebo na telefonním čísle do farní kanceláře. Výuka začne, až na výjimky, od 14. září. Za katechetky a katechety

Tomáš Redlich
www.terezicka.cz
 283 029 141

Hovory nad katechismem, Hovory o Bibli

Hovory o Bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem začínají od pondělí 21. 9. a pak každé liché pondělí od 19.15 v katechetické místnosti Emauzy.

Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fiřtem začínají 15. 9. a pak každé sudé úterý od 19.20 ve farní knihovně.

Tomáš Redlich

Uvedení do duchovní četby nedělních textů písma

Lectio divina je jeden z velice osvědčených způsobů četby Písma, který byl praktikován v prvních staletích křesťanství v klášterech. Pak upadl v zapomenutí. K životu jej přivedl pro všechen Boží lid vynikající biblista a pozdější arcibiskup milánský Carlo Maria Martini. Jeho kolega biskup říká: "Díky Martinimu i každá babička v té nejposlednější vesnici v milánské arcidiecézi denně čte a rozjímá Boží slovo a žije z něho!" My ho zčásti používáme v malých společenstvích i v našem Uvádění do duchovní četby Písma o prvních pátcích v měsíci. Budou pokračovat 2. října v 19.20 v malých skupinách. Lectio má tyto fáze: Vzývej Ducha svatého, Čti Písmo, Rozjímej Písmo, Modli se s Písmem, Kontempluj, Uváděj do života. My používáme první čtyři kroky. Zveme vás k tomuto setkávání

P. Josef Brtník

Příprava dětí s rodiči na první sv. přijímání

Rodiče mají být svým dětem prvními svědky víry slovem i životem. Proto jim patří úkol i výsada připravit své děti k prvnímu setkání s Bohem, milosrdným Otcem

ve svátosti smíření a s Ježíšem Kristem v eucharistii – ve svatém přijímání. Podle směrnic biskupské konference pro katechezi se předpokládá předchozí náboženská výuka ve škole nebo ve farnosti. Učebnice třetí třídy má zaměření k přípravě na tyto dvě svátosti. Tím je prakticky určen věk dítěte. Výjimky jsou možné po osobní domluvě s farářem.

Příprava bude mít dvě fáze. První budou setkání jednoho z rodičů s farářem, která budou jednou za měsíc v pondělí večer. První setkání bude 2. 11. v 19.00 (místo bude upřesněno). Druhá fáze bude blízká příprava rodičů s dětmi ve středu po bohoslužbě pro děti. Ta začne dva měsíce před slavností prvního svatého přijímání, které bude v neděli 17. 4. v 10.30.

P. Josef Brtník

Katechumenát

Katechumenát je příprava nepokřtěných dospělých na přijetí svátosti křtu, biřmování a eucharistie a tím samozřejmě také ke křesťanskému způsobu života. Také se mohou přidat i ti, kteří byli jako děti pokřtěni, ale nebyli vedeni k životu z víry v Ježíše Krista a chtěli by vstoupit s ním do vztahu i svátostným způsobem skrze svátost smíření a eucharistii. Přihlásit se můžete osobně u faráře Josefa Brtníka. První setkání nově přihlášených bude v úterý 22. 9. v 18.30, pokročilí katechumeni začínají ve středu 23. 9. v 18.30, obojí v katechetické místnosti Jeruzalém v našem domě.

P. Josef Brtník

Příprava rodičů na křest dítěte

Společná příprava rodičů na křest dítěte je zpravidla v sobotu před křestní nedělí v 16.00. Společné křty dětí budou pravi-

delně první neděli v měsíci při bohoslužbě v 10.30. Výjimky z pravidla jsou z rozumných důvodů možné. Je vhodné se na křest co nejdříve domluvit s farářem. Dále vybrat vhodného kmotra a pořídit křestní roušku a svíci.

P. Josef Brtník

Příprava k biřmování

První setkání zájemců o svátost biřmování bude v neděli 20. září po večerní bohoslužbě ve farní knihovně. Schůzky dvouleté přípravy pro mladé lidi od 14 let budou probíhat v pondělí večer.

Počítá se také s tím, že se otevře roční příprava pro zájemce od 17/18 let. U spodní hranice nebude rozhodující jen věk, ale také např. dosavadní systematické vzdělávání (hodiny náboženství, výuka na církevních školách apod.). Tato skupina se bude scházet v neděli večer.

Způsob přípravy ostatních dospělých bude zvolen podle jejich počtu.

P. Josef Brtník, P. Marek Sklenář

Příprava na křesťanské manželství

Velice se osvědčuje dvoufázová příprava. Má dvě části. Jedna se nazývá „vzdálená příprava“ a druhá „blízká nebo bezprostřední.“

Vzdálená příprava může začít, když chlapec a dívka začnou vnímat svou známost jako vážnou a začínají spolu hovořit a uvažovat o manželství, do něhož chtějí vstoupit třeba za rok. Tuto přípravu je možno absolvovat buď v pastoračním středisku v Dejvicích, kde bývá několik desítek párů snoubenců, nebo v konkrétní rodině, kde se schází několik měsíců maximálně pět párů snoubenců. V obojí formě se probírají a prohovořují tato témata:

1. Jak katolická církev chápe manžel-

ství, 2. Psychologie partnerského vztahu, 3. Vztahy k rodičům, přátelům a okolnímu světu, 4. Konflikty a jejich řešení, 5. Jak prožívat v manželství vztah k Bohu, 6. Manželství a sexualita, 7. Odpovědné rodičovství, 8. Obsah manželského slibu, průběh svatebního obřadu.

Příprava v Dejvicích začíná v úterý 6. 10. v 19.30, má týdenní intervaly a trvá dva měsíce. Bližší informace jsou ve vývěsce Manželství a rodina v zadní části kostela nebo na: www.apha.cz/cpr-spolecne-pripravy

Rodinná příprava je trochu rozšířenější a má třítydenní až měsíční intervaly a trvá zhruba školní rok. Kontakt zájemcům na konkrétní rodiny zprostředkuje farář. Je třeba nahlásit se do konce října.

Blízká příprava obnáší několik setkání s knězem, který se snoubenci uskutečňuje především náboženskou a duchovní přípravu. Týká se to křesťanské víry, života z víry všeobecně, pak křesťanského pohledu na manželství a rodičovství a praktického pohledu a domluvy na vlastní svatební obřad. Na tuto přípravu je třeba se přihlásit u kněze v místě sňatku aspoň tři měsíce před svatbou.

P. Josef Brtník

Kurzy Alfa

Srdečně zveme zájemce o poznávání křesťanství, víry a vztahu s Ježíšem Kristem, ale také ty, kdo hledají společenství, chtějí si prohloubit či oživit víru, nebo jsou v naší farnosti „noví“, na kurzy Alfa. Znáte-li někoho takového, můžete jej pozvat. V letošním roce je na programu podzimní Alfa pro dospělé, úvodní večer se koná pro přihlášené ve čtvrtek 24. 9. v 19.00 ve farním sále a od 12. 10. také Alfa pro mládež.

Co je to Alfa?

Kurzy Alfa tvoří série 15 témat, která po-

krývají v nejpodstatnějších bodech obsah křesťanské víry. Každé setkání začíná společnou večeří, která dává účastníkům kurzu příležitost vzájemně se seznámit, následuje promluva na dané téma a na ni navazuje diskuse ve skupinkách. Cílem je zamyslet se nad tématem večera - naslouchejte, ptejte se, získávejte informace, diskutujte a objevujte. Alfa je místem, kde není žádná otázka pokládána za nemístnou ani nevhodnou nebo zaujatou. Dobrovolnou součástí kurzu je také společný víkend.

Komu je určena?

Mládeži a dospělým, kteří chtějí prozkoumat, nebo se seznámit s křesťanstvím. Novým křesťanům a příležitostným návštěvníkům křesťanských bohoslužeb. Potěší také ty, kdo hledají nové přátele a společenství, nebo si chtějí zopakovat základy víry.

Kolik to stojí?

Kurzy Alfa jsou zadarmo, příspěvek na společné večeře je dobrovolný. Každý účastník víkendu, dobrovolné součástí kurzu, si platí výdaje s víkendem spojené (týká se Alfy pro dospělé).

Další informace naleznete v kontaktech níže. Moc prosíme o vaši modlitbu za všechny pozvané a příchozí. Děkujeme vám.

Tomáš Redlich

<http://terezipcka.cz/kurzy-alfa/>

283 029 141, 777 053 394

Poutní slavnost sv. Terezie

prožijeme společně ve čtvrtek 1. října s tímto programem:

18.00 - společná modlitba růžence s myšlenkami sv. Terezie

18.30 - slavení eucharistie za předsednictví P. Pavla Ženíška

19.30 - 23.00 noční adorace v kostele

20.00 - hudební představení Vojty Starého v Salesiánském divadle.

Prosíme společenství i jednotlivce, kteří si vzali na starost průběžné uklízení jednotlivých farních prostor, dveří, oken a zákoutí, aby provedli před poutí jejich očistu. Díky!

P. Josef Brtník

Důležité termíny pro děti a rodiče

V sobotu 3. října zveme všechny děti spolu s rodiči na tradiční podzimní výlet. Těšíme se s vámi všemi na viděnou.

Ministrantské schůzky budou probíhat každou středu od 15.45 do 16.45. Sraz všech ministrantů u recepce salesiánského centra. Zveme mezi nás nové kluky, co by měli zájem se stát ministranty. Spodní věková hranice je 7 let, kdy kluci již umí číst a psát. Ministranti se budou letos nově scházet v úterý od 17.15. První schůzka proběhla 8. září.

V sobotu 10. října se uskuteční podzimní výlet ministrantů. Bližší informace obdrží kluci na schůzkách. V sobotu 17. října se všichni milovníci florbalu mohou těšit na 1. florbalový turnaj pro Prahu v Uhřetěvsi. Bližší informace budou brzy na plakátkách.

Speciální pozvání je určeno také pro ty, co rádi sportují. Od nového školního roku je otevřen nový sportovní kroužek hokejbalu. Bude probíhat v pondělky pro kluky od 4. třídy v 16.00. Pro kluky od 6. třídy od 17.00. Přihlašování je přes internetové stránky střediska mládeže: www.salesianivali.cz Také zveme mládež a dospělé přijít si vyzkoušet tento krásný sport. Skupina mládeže a dospělých se setkává každé pondělí od 18-20 hodin. Jste srdečně zváni.

P. Ladislav Bandouch

Mamky sobě

Rozumíte správně jazyku lásky svého partnera?

Milé maminky, zdravím vás po prázdninách. Ráda bych vás informovala, že setkávání v rámci programu Mamky sobě bude pokračovat a je otevřeno všem maminám.

První podzimní setkání bude 1. 10. od 9.15 v katechetické místnosti, kam se dostanete velkými dřevěnými vraty vedle vřátnice (od 9.15 parkování kočárků, abychom mohly v 9.30 začít).

Tématem bude kniha Pět jazyků lásky od autora Geryho Chapmana, se kterou nás seznámí Pavla Redlichová. Obsah ocení každý, kdo cítí, že v jeho vztahu s partnerem je co zlepšovat. Hlídnání dětí bude zajištěno, vstup je zdarma.

Mamky sobě jsou především inspirativní přednášky a besedy - to vše spojené s výměnou zkušeností. Vedle katechetické místnosti je hernička, kde jsou po celé dopoledne k dispozici hlídací tety. Nevydrží-li dítě v herně, nevadí, s trochou hluku se počítá a maminky mohou mít děti při setkání u sebe. Drobné občerstvení zajištěno.

Pozor: „Mamky“ se v sezoně 2015/2016 budou nově konat první čtvrtky v měsíci, tj.: 1. 10., 5. 11., 3. 12., 7. 1., 4. 2., 3. 3., 7. 4., 5. 5. a 2. 6.

Petra Axmanová

Modlitební triduum MM

Znovu srdečně zveme na Modlitební triduum hnutí Modlitby matek, které se koná ve dnech 25., 26. a 27. září. V pátek 25. 9. po večerní bohoslužbě (odhadem v 19.15), v sobotu 26. 9. od 9.00 a v neděli 27. 9. po večerní bohoslužbě (odhadem v 19.15), vždy v kostele sv. Terezie. Zveme všechny

maminky, babičky, tety, prostě všechny ženy, které cítí potřebu se modlit nejen za svoje rodiny.

Olga Lisáková ze skupinky MM Ďáblice

Kdo jste emigranti, kteří žijete u nás?

Zveme dospělé a děti v pátek 25. 9. od 19.15 na večer s mládeží z Iráku a ze Sýrie dlouhodobě žijící v Čechách. Povečeříme spolu speciality z jejich zemí. Od 20 hodin si prohlédneme fotografie a poslechneme jejich příběhy. Od 21.30 se pomodlíme společně za mládež trpící v Iráku a v Sýrii.

Pokud se chcete zúčastnit večere, dejte prosím vědět na mail: aljlf@volny.cz, abychom připravili dost.

Pokud se chcete naučit vařit falafel a jiná jídla, přijďte nebo pošlete vaše děti od 17.00 do farní kuchyně a dejte prosím předem vědět.

PS: Tato akce spadá do farního plánu. Více o tom na jiném místě...

*Za přípravný tým
Anna Fantová*

*Hospodin zachovává věrnost navěky,
- zjednává právo utlačeným, - dává chléb lačným. - Hospodin vysvobozuje vězně. Hospodin otvírá oči slepým, - Hospodin napřimuje sklíčené,
- Hospodin miluje spravedlivé, - Hospodin chrání přistěhovalce. Hospodin podporuje sirotka a vdovu, - ale mate cestu bezbožníků. - Hospodin bude vládnout navěky, - tvůj Bůh, Sióne, po všechna pokolení.*

Žl 146 první neděle v září

Bazar dětského oblečení na podporu syrských uprchlíků

Srdečně vás zveme na tradiční farní akci! Děkujeme za přátelskou atmosféru minulých bazárků a faře za podporu. Těší nás praktický přínos bazárku a to, že se setkáváme i za účelem pomoci charitě.

Termín: 29. - 30. 9.

Příjem: úterý 29. 9. 8.30 - 12.00

Prodej: a 15.00 – 18.00.
úterý 29. 9. 15.00 – 18.00, středa 30. 9. 8.30 – 12.00 a 15.00 – 18.00.

Kde: farní sál sv. Terezičky.

Prosím zkontrolujte, že je oblečení vyprané a bez velkých vad. Pokud můžete, prosím pomozte nám s roznášením a tříděním věcí na bazárku.

Systém prodeje

Každou věc označte svými iniciálami – ne však jen prvními písmenky vašeho jména a příjmení, použijte první tři písmena příjmení a dvě písmena jména, pořadovým číslem prodáváného oblečení a cenou. Uvedeme příklad označení: Marie Nováková označí třetí prodávanou věc za 25 Kč tímto kódem: NOVMA/3/25. Napište si prosím seznam všech svých věcí předem! Tabulka pro seznam bude u dětské nástěnky a na farním webu. Náš tip: k označení oděvů použijte cedulky i barevné cca 3 x 3 cm, vhodný je i barevný symbol na každé cedulce či použití barevného fixu.

Dle svého rozhodnutí můžete část peněz získaných prodejem či některé kusy oblečení věnovat charitě. Tentokrát jsme se rozhodli výtěžek věnovat na konkrétní účel, a to na podporu syrských uprchlíků v projektu Arcidiecézní charity Praha.

Bližší informace: Štěpánka Syrová: 775 320 621 a Markéta Skalská: M.Skalska@seznam.cz. Uvítáme dobrovolníky ochotné pomoci s organizací příjmu a prodeje!

Štěpánka Syrová a Markéta Skalská

Klub seniorů

13. 9. První setkání po prázdninách a seznámení se s programem;

27. 9. Zazpíváme si s harmonikou Milana Miškařika;

11. 10. Návštěva kostela sv. Klimenta v Odolné Vodě.

Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude v pondělí 21. 9. po večerní bohoslužbě. Na všechny se těší

Ludmila Růžicková

Agapé v neděli 27. 9.

Pastorační rada farnosti Vás zve v neděli 27. 9. na agapé. Kromě chutného občerstvení budete mít možnost pohovořit s členy pastorační rady o tématech a akcích nového pastoračního roku. Jste srdečně zváni.

Petr Novák

Koncert k svátku sv. Terezičky

Milí farníci a příznivci svaté Terezičky, u příležitosti jejího svátku 1. 10. ve 20.00 vás srdečně zveme na koncert Vojtěcha Starého v Salesiánském divadle. Vojta v naší farnosti vyrůstal, a proto jej většině z vás nemusíme představovat. V současné

době se věnuje hudbě profesionálně a na říjnový koncert připravuje skladby nejen jazzové, ale i ty, které znáte z kobylického kůru. Těšíme se na hezké zakončení poutní slavnosti v příjemné atmosféře.

Veronika Semerádová

Volejbalový turnaj

Salesiánského centra se uskuteční v sobotu 19. 9. od 9.00 do cca 16.00 na venkovních hřištích Kobylické oratoře. Hlásit se mohou šestičlenné týmy i jednotlivci, z nichž případně tým sestavíme na místě. V každém týmu by měly být dvě hráčky. Herní systém domluvíme na místě. Sraz kapitánů v 8.45. Účastnický poplatek 100 Kč/tým. Na místě bude možné zakoupit grilované maso k obědu. Přihlaste se do 17.9. e-mailem Michalu Svobodovi (svobodam@sbd.cz) nebo Liboru Čaplovi (liborcapla@seznam.cz).

Michal Svoboda a Libor Čapla

Misionářky lásky slaví výročí

7. října 2015 uplyne 65 let od vzniku kongregace Sester misionářek lásky. V kapli u sester bude celodenní výstav Nejsvětější svátosti zakončený společnou adorací v 16.00, požehnáním a mší svatou, na které bude hlavním celebrantem kardinál Miloslav Vlk. Srdečně vás zveme.

Sestry Matky Terezy

Jak můžeme pomoci sestrám Matky Terezy

Milí přátelé, pokud by se někteří z vás chtěli zapojit do naší služby těm nejchudším z chudých, jste vítáni. Nejlepší je vždy „přijít a vidět“ – a pak se rozhodnout...

V sobotu dopoledne k nám přicházejí děti a rodiče – máme 4 skupinky katechismu

a také nějakou tvořivou činnost. Začínáme v 8.30 do 11.30 (většinou Romové). Pomohlo by nám třeba i to, že byste k nám děti přivedli a odvedli a samozřejmě se účastnili i společného programu (dáváme jim i snídani).

Ráno je také v 8.15 Boží Slovo pro pár dospělých, kteří přicházejí pomoci s přípravou zeleniny na polévku a také se vykoupat a vyprat si u nás.

V sobotu je ve 14.30 růženec a pak polévka (je také možné přijít a pomoci). V neděli dopoledne je pro naše chudé dospělé v 8.00 breviář – ranní chvály, snídání, 9.00 sdílení ve skupinkách (evangelium), 10.20 adorace, 11.20 oběd, 14.30 mše svatá u sv. Vojtěcha v Libni a polévka.

Každou třetí sobotu nemáme dopolední program pro děti, ale zato třetí neděli v měsíci je dopoledne Setkání rodin (program pro dospělé není). 8.30 snídání, 9.00 katechismus, svátost smíření, 10.30 mše svatá, oběd. Odpolední program beze změny.

V úterý, středu a pátek 8.15 – 12.00 a 14.30 – 17.00 je možnost sprchy pro naše chudé, i zde můžete pomoci. Rádi uvítáme také pánské oblečení, ručníky, povlečení. Záleží i na vašich možnostech jak pomáhat i jinak, duchovně i pomocí...

Někdy třeba potřebujeme auto na dovoz nákupu nebo oblečení z Řep, nebo najít brigádu či práci pro nezaměstnané atd. Většinou jde o osobní kontakt s někým, kdo u nás hledá pomoc.

Navštěvujeme také domovy seniorů nebo nemocné doma, chodíme za chudými do jejich příbytků i „děr“, navštěvujeme rodiny...

Z naší služby by se mělo dát vyčíst: Bůh Tě má rád! Žijni po Tobě! Bůh vám žehnej,

vaše sestry Misionářky lásky

Láska je silnější než smrt

Milí přátelé spolufarníci, rádi bychom vám všem poděkovali za obrovskou podporu, kterou jsme zažili těsně před prázdninami při úmrtí našeho syna Tomáše. Jeho odchod je pro nás i nadále velkou bolestnou neznámou a čas, který uplynul, spíše otvírá stále víc otázek, než že by přinášel jasné odpovědi. Co si uvědomujeme, je fakt, že není nikdy dost zabezpečování dětí, že jsou důležité, že i když jsou s nimi občas problémy, máme je rádi a že mají u nás rodičů vždy útočiště.

Často jsme od mládí slyšali, že děti jsou nám jen propůjčené. Že to bude tak rychle a tvrdé, jsme ovšem nečekali a teprve se to učíme přijmout. K alespoň částečnému pochopení takto brzkého odevzdání nám pomohl úryvek z Knihy Moudrosti (4,2). Prostě tomu rozumíme tak, že Tom do této chvíle udělal pár hloupostí, ale výrazně více lidem pomohl, rozveselil a potěšil je, proto odešel asi v nejlepší chvíli, kdy toho ještě moc nezkazil... Pevně věříme, že Bůh

i takovouto na první pohled tragédii dokáže změnit v něco dobrého a Jeho široká náruč může obejmout všechny bez rozdílu. Prosíme, modlete se za něj i za nás, určitě vám to nezůstane dlužen.

Muchovi

Pozvání z bohnické farnosti

Kulturní Osmičky, 8. října, 19.30

Pocta (nejen) Jakubu Janu Rybovi. Letos si připomínáme 250 let od narození a 200 let od úmrtí skladatele Jakuba Jana Šimona Ryby. Účinkuje komorní soubor Motus Harmonicus. Vstupné je dobrovolné, doporučené 100,- Kč, vstup je bezbariérový.

Modlitba se zpěvy z Taizé

se koná první neděli v měsíci od 19.00 v kostele sv. Petra a Pavla. Nejbližší termíny jsou neděle 4. října a 1. listopadu.

Starobohnický den (nejen) na statku Vraných

Srdečně zvú v neděli 20. září do Starých Bohnic. Odpolední program bude probíhat na Statku Vraných: od 14.00 do 16.00 proběhne výtvarná dílna, komentované prohlídky Starých Bohnic (14:00 Bohnice za první světové války – interaktivní prohlídka pro děti od 10 let, 15:00 prohlídka pro dospělé, 16:30 prohlídka pro děti 4-7 let.)

V 16:30 proběhne vernisáž výstavy historických fotografií Bohnic a okolí.

Od 16.30 do 18.15 Gospel workshop pod vedením Terezy Bečičkové a Tomáše Ludvíčka. Počet míst je omezený, zájemci hlase se na mail renata@starebohnice.cz

V 19.00 se koná GOSPEL KONCERT v kostele sv. Petra a Pavla. Účinkuje duo TNT a účastníci workshopu.

Podrobnosti najdete na webu www.starebohnice.cz

Renata Molová

Do nového roku s Radostí a nadějí

Radost a naděje, smutek a úzkost lidí naší doby, zvláště chudých a všech, kteří nějak trpí, je i radostí a nadějí, smutkem a úzkostí Kristových učedníků, a není nic opravdu lidského, co by nenašlo v jejich srdci odezvu. (GS 1)

Začínáme nový pastorační rok, během nějž se chceme pokusit žít myšlenkovým bohatstvím konstituce Gaudium et spes. Nebudeme k tomu nuceni, je jen na nás, nakolik se jí necháme inspirovat, či zda příležitost k osvěžení víry necháme profrčet farností, aniž by se nás výrazněji tkla.

Klíčová otázka: Může nám něco říci dokument starý půl století? Text zrozený skrze kompromisy a ústupky, z období studené války a železné opony? Z těch starodávných časů, kdy nebyl internet, facebook ani mobility. Sotva čteme Písmo a duchovní literaturu, proč ještě ty nudné koncilní spisy, které žádný normální smrtelník nečte? Může nás to zaujmout, povzbudit, motivovat, oživit ve víře?

Asi logicky ode mne – byv Josefem požádán napsat něco „čtivého“ o Gaudium et spes – čekáte kladnou odpověď. Nedám vám ji. Zprv bych do dalších čísel Kobylístku neměl co psát, a za druhé by bylo příliš laciné říci: GS je fajn, úžasný traktát, každé slovo perla, co věta to vybroušený diamant, krásné a hluboké čtení, originální myšlenky, brilantní formulace, geniální podněty, ...

Nic z toho GS není a být nemá. Jak to tedy je?

Čtyři základní dokumenty koncilu

Bezprostředním výstupem druhého vatikánského koncilu je šestnáct dokumentů, z nichž čtyři stěžejní jsou označeny jako konstituce, méně významné jako dekrety a deklarace.

Konstituce **Sacrosanctum concilium** – O posvátné liturgii, byla výsledkem liturgic-

kého hnutí, majícího kořeny v počátcích minulého století; byla proto jedním z nejlépe a nejrychleji připravených spisů koncilu. Výsledky liturgického převratu jsou nejviditelnější a symbolické: zmizela mřížka oddělující klérus od laiků, oltáře se obrátily čelem k věřícím, svatostánky se z hlavních oltářů přesunuly do bočních kaplí, ubylo pompéznosti v odívání kněží i výzdobě kostelů. Ale hlavně: mši již neslouží jen kněz, ale celé shromáždění věřících! A církev nestojí za mřížkou svého chráněného ghettu, ale čelem ke světu.

Další konstituce, **Dei verbum** – O Božím zjevení, navrátila Božímu slovu místo, které mu v církvi náleží. I tento text vznikl z širokého biblického hnutí, které se první polovinou dvacátého století šířilo napříč církvemi a zasáhlo laické kruhy, kláštery, semináře i univerzity. Inspiraci z něj jsme čerpali v předminulém roce.

Konstituce **Lumen gentium i Gaudium et spes** obě pojednávají o církvi. Přesto koncilní otcové v rozmezí dvou let zplodili dokumenty dva. Proč?

Když v roce 1870 Garibaldiho vojska obsadila Řím a násilně ukončila první vatikánský koncil, zůstala jeho agenda nedokončená. Koncil projednal konstituci o Pastor aeternus, v níž dogmatizoval primát a neomylnost papeže, více však nestihl. Při přípravě druhého vatikánského koncilu bylo tedy jasné, že je třeba tuto jednostrannost vyvážit a pojednat nejen o Petrovi, ale též o episkopátu, kléru a všech členech církve: již ne hierarchie versus prostí věřící; ale všichni společně tvoří Boží lid (řec. laos, odtud slo-

vo laik), putující k jednotě v Bohu. Jedním z důsledků je i (znovu)objevení všeobecného kněžství věřících, biskupské kolegiality či trvalého jáhenství. Proto vznikla *Lumen gentium*: církev se zamyslela nad sebou, kým (nikoliv čím) sama je, co či kdo tvoří její tělo, co je její podstatou. Tímto traktátem jsme se zabývali v minulém roce, proto ho není třeba více zmiňovat.

Nicméně koncilní otcové si uvědomovali, že nestačí pouhá reflexe, kým je církev sama o sobě; katoličtí i nekatoličtí křesťané, vyznavači jiných náboženství i bezvěrci čekali odpověď, kým je katolická církev pro ně, jaká je role církve ve světě, v čem spočívá její přínos lidstvu konce 20. století. Na otázky filosofů, teologů, politiků, novinářů i štouralů všeho druhu nebylo možno neodpovědět. Koncil stál před nutností zamyslet se nad smyslem a posláním Kristovy církve a pohlédnout na ni očima současného světa. Tedy již ne kým je církev uvnitř sebe samé, ale kým je pro tento svět.

A může či smí vůbec církev – obtěžkána hříchy staletí, svázána tradicemi a dogmaty, zraněna vnitřními spory – co říci současnému, překotně se vyvíjejícímu, modernímu, sekularizovanému, globalizujícímu se světu? Může a musí. Je to její poslání, kterým ji vybavil její zakladatel. Rezignovat na toto poslání by znamenalo zřít se své bytostné identity.

Tak vznikla v roce 1965 – po obtížných přípravách, diskuzích, nesčetných pozměňovacích návrzích a přepracováních, střetech a polemikách – pastorální konstituce O církvi v dnešním světě, *Radost a naděje*. Pastorální znamená, že na rozdíl od spíše naukové, teoretické *Lumen gentium* je tato zaměřena na praxi, pastorační aktivitu církve ve světě.

Gaudium et spes se stala „magnou chartou“ dialogického vztahu církve a moderní společnosti. Církev již není kruhovou obranou,

kontrakulturou vůči modernímu světu, ale Božím lidem putujícím dějinami. Rozešla se se strnulostí novoscholastiky, otevřela se empirickým vědám i pružnější personalistické filosofii. Svět již není hrozbou a nepřitelem, ale prostředím a společenstvím bližních. Koncil nešlo o definování nových dogmat či odsouzení herezí, ale o smíření církve se světem a obrat ke všem lidem dobré vůle. Ve vztahu církve ke světu nastal historický zlom, koncil zásadně předefinoval církevní pohled na svět a *Gaudium et spes* je dokladem této změny kurzu.

Kým je církev a kým jsem já

Kým je církev pro tento svět? Zní to jako akademická otázka, dokud se nezeptám, kým jsem pro tento svět já? Je radost a naděje, smutek i úzkost lidí kolem mne i méj radostí či úzkostí? Co znamená být církví (křesťanem) pro druhé: pro rodinu i spoluobčiny, pro kolegy i sousedy, pro spoluhráče z fotbalu i kumpány z hospody? A kým jsem pro ty, kteří všelijak trpí? Kým je církev (a já) pro chudé, nemocné, osamělé, zoufalé, zatrpklé, hladovějící, pro uprchlíky před válkou, strádající, utlačované, diskriminované, ...? Kým jsem pro jinověrce? Kým jsem já (církev) pro dnešní svět?

Je-li církev (a má víra) založena na Kristově radostné zvěsti, není jejím (a mým) úkolem dávat světu naději, že se tato radost týká i jeho?

Franta Reichel

RADOST A NADĚJE

Úterky u Terky

Konec letních prázdnin ohlašuje zvyšující se počet ministrantů na bohoslužbách a prodlužující se seznam ohlášek. Mezi tato „znamení“ mění se doby též bezpochyby patří pozvání na Úterky u Terky. Oč se jedná? Každé úterý ve školním roce se schází mladí lidé ke společné mši svaté od 18.30 za doprovodu rytmické skupiny Tuesday melody. Poté následuje malé občerstvení a buď tematická přednáška (Velký úterek) nebo strávení večera v malých skupinkách v modlitbě, diskuzi apod. (Malý úterek). Poprvé se v tomto školním roce sejdem 22. září. Tento Úterek bude svým způsobem netradiční, neboť jej organizuje nově obměněný tým a bude spíše volnějšiho charakteru. Avšak o zábavu, zajímavé hry i modlitbu, nemluvě o možnosti se seznámit, zde nebude nouze.

O týden později, 29. září, se po liturgii sejdem v boční kapli před ikonou kříže, abychom v jednom společenství, za doprovodu kapely, chválili našeho Pána. 6. října nás pak navštíví Tomáš Holub, mj. jeden z pořadatelů mládežnického tábora Jump, aby se s námi zamyslel na téma „Může normálního člověka bavit modlitba?“. Pokud hledáte společenství, nové kamarády nebo máte v úterý večer čas a nechcete večerět sami, budete vždy vítáni i se svými přáteli. A na závěr, nezáleží na tom, jak moc se cítíte (ne)normálně, ale rádi bychom Vás poprosili o modlitbu za organizátory těchto akcí, neboť před nimi stojí nové výzvy, se kterými se zatím třeba nesetkali. Děkujeme!

Dominik Vachuda

Když se řekne chaloupka...

Když se řekne chaloupka, možná si vybavíte ledacos. Přes perníkovou chaloupku s ježibabou a perníkem, přes chaloupku strýčka Toma až k chalupám, které nabízejí realitní kanceláře k prodeji.

U salesiánů ale chaloupka znamená úžasné dobrodružství v partě bezva kamarádů. Společenství, které se podobá rodině. Všichni se na chaloupce zapojují do činností, které

jsou potřeba udělat, včetně umytí špinavého nádobí či čištění zablácených bot, společného jídla i her, zpěvu a sportování. Na chvíli se děti stávají součástí velké skupiny, která táhne za jeden provaz a společně všichni objevují krásy přírody, přátelství, pomoci, dobra a laskavosti.

Letos o prázdninách měly chaloupky zajímavé názvy a děti si měly opravdu z čeho

Jedna z mnoha prázdninových chaloupek pořádaných Salesiánským střediskem - 200 svíček na dort Dona Boska.

vybírat. Chlapci prožili svoje velká dobrodružství na chaloupce Cesta muže, Asterix a Obelix. Na chaloupce Všechny cesty vedou do Říma se možná hodně putovalo, ale až do Říma zřejmě nikdo nedorazil. Na jiné chaloupce se zase slavilo 200 let Dona Boska s pořádným dortem a děvčata na svém táboře přemýšlela nad Quo vadis. Parta ministrantů vyjela na kole na Velehrad a některé děti dokonce v lodích na kanál v Českých Budějovicích.

Jedna ze skupin dětí se dokonce rozhodla najít bájně Eldorado. Že při tom ztroskotala kousek za Prahou na Mentaurově nic neubralo dětem na náladě a chaloupka se skvěle vydařila, i když pár dní přšelo. Nakonec ale

prázdniny přece jen skončily a nám zůstaly jen nádherné vzpomínky a vděčnost, že se nikomu nic nestalo a všichni zdraví a radostní jsme zase doputovali domů. A jak to na takové chaloupce vypadá, je možné si prohlédnout na youtube: <http://bit.ly/1NhEFev> Uvidíte, že Eldorado skutečně existuje. Děti ho prožily v sedmi dnech v severních Čechách na Mentaurově. A stejně jako se zpívá v písničce, i děti poznaly ...že nad zlato a bohatství je moudrost a uvážlivý čin, že Eldorado není kdesi v dálce, ale docela blízko v našich srdcích a v našem vědomí, a že jeho pravé jméno je láska, mír a porozumění...

Eva Špačková

E.L.D.O.R.A.D.O.

Dav cestujících postávající u nově postavené lodi, to není nic jiného než příprava na odplutí, jak již dnes víme neúspěšně, výpravy do města Eldorado za zlatem a bohatstvím. Cestující ovšem netuší, jaké dobrodružství je na cestě potká. Nejprve jim cestu znesnadní útes, který způsobí ztroskotání lodi, jaká škoda. Na ostrově, kde se probudí po zápase o svůj holý život, se je pokusí zastrašit krutí kanibalové, piráti se je pokusí

obrat o poslední zbytky naděje, avšak marně. Po krvavé bitvě s mořskými vlky získávají stateční trosečníci loď a vydají se na cestu zpět, domů, do Anglie. A odměnou jim není zlato a drahokamy, ale přátelství a vzájemná láska. Tak poznají, že jejich cesta nakonec nebyla tak neúspěšná, jak se obyčejnému člověku může zdát.

Pavel Jirkovský

Maxistrantské cykloputování na Velehrad

Rozhodli jsme se letos s maxistranty oslavit narozeniny Dona Boska spolu s dalšími jeho fanoušky na Velehradě. Abychom si oslavu ještě více zpestřili, přijeli jsme každý na svém vlastním dopravním prostředku, tedy na kole.

Sešli jsme se v neděli brzy ráno již tradičně před vrátnicí v počtu 21 cyklistů + 2 výborní kuchaři a zahájili naše putování nedělní bohoslužbou v Kobylisích. Před samotným odjezdem bylo ještě třeba proškolit všechny členy výpravy, nafasovat svačiny a udělat fotku. První pokus o jízdu ve velké skupině selhal ovšem již pod kobyliským kopcem, kde se první část výpravy držela svého vůdce, nicméně druhá část již tuto úlohu nezvládla a pokračovala poklidně jiným směrem. Tudy tedy ne! Bylo třeba stanovit pravidla cestování ve skupině a určit čekací intervaly. Průjezd Prahou pro nás byl malým zkušebním úsekem, ale když jsme v cestování získali praxi, nic už nám nebránilo zvýšit cestovní rychlost a pokračovat v nejdelším úseku našeho celotýdenního putování. Během cesty nás čekaly různé příjemné i nepříjemné

události jako píchlé duše, déšť nebo naopak oběd či odpočinek v kukuřičném poli, ale ať tak, či onak, dojeli jsme všichni do cíle první etapy putování – do Kutné Hory. Bylo o nás výborně postaráno, byli jsme mile přijati na kutnohorské faře s na stole připravenou teplou večeří od našich skvělých kuchařů. Druhý den mnozí cítili namožené svaly z prvního dne, ale všechny nás „nakopla“ jedinečná prohlídka chrámu sv. Barbory i s výkladem a s nahlédnutím do prostor, kam se obyčejný smrtelník jen těžko dostane. Další putovní den vypadal podobně jako ten první a stejně tak všechny následující s jediným rozdílem – putovali jsme vždy na jiné místo. Navštívili jsme Kutnou Horu, Hoješín, Sebranice, Boskovice, Vrahovice, Velehrad a mnoho dalších míst. Na Velehradě jsme pak strávili víkend plný narozeninových oslav.

Nezbývá než poděkovat Helence a Zdeňkovi Mrázkovým, kteří se výborně starali o to, abychom nikde ani chvíli nehladověli, tvořili zároveň naši doprovodnou posádku a dávali nám podporu až do posledních kilometrů.

Za maxistranty, Lukáš Gregora

Ministrantská chaloupka

Letos jsme s ministranty vyrazili do vesničky Budislav poblíž Litomyšle. Tématem byl, jako celý tento rok, svatý Pavel a jeho cesty. Sraz jsme měli ráno, protože jsme měli dlouhou cestu. Nejdřív metrem na Hlavní nádraží, pak vlakem do České Třebové a odtud autobusem do Litomyšle, kde byla přichystána naše první hra. Rozdělili jsme se na 2 družstva a každé z nich dostalo otázky o Litomyšli, na které mělo najít odpovědi.

Po úvodní hře nám jel autobus do Budislavi, kde měli kluci podle fotek najít naše ubytování.

Každý den jsme měli aspoň jednu etapovou

hru, kdy jsme se přibližovali svatému Pavlovi. Někdy jsme svatého Pavla osvobozovali, jindy pašovali jeho zprávy a překonávali nástrahy Židů a Římanů. Nakonec jsme našli jeho poklad.

Nic nám v Budislavi nechybělo, i když ani zranění se naší výpravě nevyhnula, převážně z řad vedoucích. Naštěstí jsme měli sanitní vůz v podobě Bivojova auta, které zraněné vozilo na odborná vyšetření. Počasí nám přálo, moc velká horka nebyla. V průběhu pobytu měli kluci 2 bojovky, které všichni úspěšně zvládli. Tato chaloupka se povedla díky týmové práci.

Michael Schuster

Pastorační plán farnosti 2015 – 2016

V duchu koncilní pastorální konstituce *Gaudium et spes*

MOTTO

Radost a naděje

PÍSMO

„Já jsem se proto narodil a proto přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě (o vztahu Boha k člověku a člověka k Bohu a vzájemných mezilidských vztazích). Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ (Jan 18, 37b)

PODNĚT

„Radost a naděje, smutek a úzkost lidí naší doby, zvláště chudých a všech, kteří nějak trpí, je i radostí a nadějí, smutkem a úzkostí Kristových učedníků, a není nic opravdu lidského, co by nenašlo v jejich srdci odezvu...”

Proto koncil nemůže jako sounáležitost, úctu a lásku k celé lidské rodině, do níž je začleněn, dokázat výmluvněji, než že s ní o takových problémech začne rozhovor, přinese do něho světlo čerpané z evangelia a dá lidstvu k dispozici síly potřebné ke spáse, které církev pod vedením Ducha svatého dostává od svého zakladatele. Jde totiž o záchranu lidské osoby a obnovu lidské společnosti...

Aby církev splnila tento úkol, musí neustále zkoumat znamení doby a vykládat je ve světle evangelia...” GS 1,3,4 odst.

Pastorální konstituci *Gaudium et spes* - o církvi v současném světě završujeme tříletý pastorační plán na základě tří konstitucí (nejdůležitějších dokumentů) II. vatikánského koncilu - *Dei verbum* - o Božím slově, *Lumen gentium* - Světlo národů, dogmatické konstituce o církvi. Toto tří-

letí vzniklo z podnětu papeže Benedikta k Roku víry (v dokumentu *Porta fidei* - Brána víry), znovu se vrátit a nově objevit poselství církve z II. vatikánského koncilu.

Pastorální konstituce o církvi v současném světě vznikala během celého koncilu, měla osm předloh a teprve osmá byla schválena. Byla nejvíce diskutovaným a očekávaným dokumentem jak církví, tak i světem.

Text Písma Jan 18,37b je prvním biblickým textem v úvodu této konstituce. Proč koncilní otcové vybrali zrovna tento text? Zřejmě proto, že jedině Ježíš nás může uvést do poznání toho, k jehož obrazu jsme stvořeni. Celý Nový zákon, a hlavně evangelia, jsou o Ježíšově hlavní touze - uvést nás do poznání Otce a do vztahu k němu a ke všem lidem, našim bratřím a sestrám, a tak o sobě naplnit hlavní povolání, být Božím obrazem sám v sobě a pro druhé, aby byl všemi lidmi poznáván, milován a oslavován Bůh, Otec všech.

První část konstituce GS má název: Církev a povolání člověka.

Má čtyři kapitoly. První je stěžejní. Má titul: Důstojnost lidské osoby. Můžeme ji stručně vyjádřit třemi větami: Kdo je člověk, stvořený k Božímu obrazu? Co se s ním stalo, když ho zasáhlo zlo? Je zde Ježíš, který restauruje (obnovuje) Boží obraz v nás.

Druhá kapitola hovoří o člověku, který vytváří lidské společenství. Třetí hovoří o lidské činnosti ve světě.

A čtvrtá o úkolu církve v současném světě. Druhá část konstituce má název: Některé naléhavější problémy.

Má pět kapitol: 1. Jak podpořit důstojnost

manželství a rodiny. 2. Jak správně podporovat rozvoj kultury. 3. Hospodářsko – společenský život. 4. Život politického občanství. 5. Mír a občanství národů.

Programy našeho pastoračního plánu budou zaměřeny z první části na důstojnost lidské osoby, která má utvářet kvalitní lidské občanství a z druhé části na to, jak podpořit důstojnost manželství a rodiny. K tomu jsou silným podnětem katecheze papeže Františka na toto téma i nastávající říjnový biskupský synod o manželství a rodině. Zveme vás k aktivní účasti na tom všem. K tomu budou sloužit i některé úvahy v Kobylištku.

ZAČÁTEK ROKU

13. září, 24. neděle v mezidobí

PATRONKA ROK

Sv. Zdislava (patronka rodin s velkou citlivostí pro sociálně potřebné)

VYVRCHOLENÍ ROKU

26. června, 13. neděle v mezidobí

TEMATICKÉ OKRUHY

- rodina
- sociální oblast

RODINA

Vzdělávací akce:

- Přednášky o manželství a rodině
- Panelová diskuse o dnešním životě katolíka v rodině
- Úvahy v Kobylištku z katechezí papeže Františka o manželství a rodině

Prožívací akce:

- Manželé sobě (měsíční témata určená k prožívání mezi manžely, ve občanství rodin – vycházející z úvah

v Kobylištku a nedělních homilií, doprovázené přímluvou na daný měsíc)

- Sobotní semináře o rodinném životě
- Rodina rodině – předávání zkušeností mezi generacemi
- Modlitba za povolání k manželství a rodinnému životu, adorace (druhé čtvrtky v měsíci)
- Pouť rodin farnosti ke sv. Zdislavě

Praktické cíle:

- Společná modlitba v rodině, domácí církvi
- Vytvořit ve farnosti pastorační tým pro manželství a rodinu

SOCIÁLNÍ OBLAST

Vzdělávací akce:

- Přednášky o důstojnost lidské osoby, lidské občanství
- Přednášky o sociálních otázkách Církve

Prožívací akce:

- Kurz Zacheus
- Přímluvy za lidi v nouzi

Praktické cíle:

- Být otevření k přijetí jedné rodiny uprchlíků a zjistit konkrétní kroky, které je potřeba k tomu udělat
- Pastorační rada s farní charitou dojedná způsob vzájemné spolupráce
- Prohloubit spolupráci farnosti se sestrami Matky Terezy podle jejich potřeb

každý čtvrtek	Eucharistická adorace, 19.00 - 19.30, kostel				v Sal. divadle, 20.00
1. čt v měsíci	Adorace a modlitby za povolání ke kněžství a zasvěcenému životu	3.10.	so		Podzimní výlet dětí s rodiči
		10.10.	so		Podzimní výlet ministrantů
		10.10.	so		Kurz První pomoci v teorii i praxi, především pro děti a mládež, středisko
2. čt v měsíci	Adorace a modlitby za povolání k manželství a rodinnému životu	12.10.	po		Úvodní setkání Alfy pro mládež, 19.00, farní sál
1. čt v měsíci	Eucharistická adorace noční, 19.30 - 23.00, kostel	16.-18.10.	pá-ne		Úvodní víkend Úterků
1. pá v měsíci	Úvedení do duchovní četby nedělních textů Písma, skupinky, 19.30 - 20.30, farní prostory	18.10.	ne		Misijní neděle, sbírka pro misie, misijní koláč
		24.10.	so		Výročí posvěcení kostela, 24.10.1937 původní kaple, 23.10.2000 přestavby kostela
1. pá v měsíci	Adorace, příležitost ke svátosti smíření, 17.00, při večerní bohoslužbě přijímání pod obojí	28.-31.10.	st-so		Podzimní prázdniny ministrantů
3. pá v měsíci	Měsíční zastavení s Donem Boskem, 18.30 - 20.15, bohoslužba, následný program, kostel	2.11.-4.4.	po		Setkání rodičů dětí k přípravě na 1. svaté přijímání, měsíčně, 19.10, místo upřesníme
každý pátek	Růženec za mír, pronásledované křesťany a ty, jimž je svěřena moc, 18.00, kostel	14.-15.11.	so-ne		Kdo je to Duch svatý a co dělá?, víkend s kurzem Alfa otevřený všem zájemcům
liché pondělky	Hovory o bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, 19.15, místnost Emauzy	20.11.	pá		Ples Salesiánského střediska mládeže, lístky na recepci Salesiánského centra
sudé úterky	Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fířtem, 19.20, farní knihovna	21.11.	so		Úterková brigáda ve středisku mládeže
13.9.	ne	27.-29.11.	pá-ne		Advent' stop, duchovní impuls pro mládež
14.9.	po	28.11.	so		Tvoření adventních věnců, 9.00, farní sál, žehnání věnců, 17.00, kostel
16.9.	st	1.-4.12	út-pá		Celodenní eucharistická adorace, od 7.00, kostel
		5.12.	so		Duchovní obnova rodin, 9.00 - 16.00, farní sál, kuchyňka, kostel
20.9.	ne	6.12.	ne		Adventní trhy, dopoledne v průjezdu kostela
22.9.	út	12.12.	so		Duchovní obnova farnosti, 9.00 - 16.00, farní sál, kuchyňka, kostel
22.9.	út	18.12.	pá		Svátost smíření druhým způsobem, více zpovědníků, 17.30, kostel
23.9.	st	18.-19.12.	pá-so		Adventní duchovní obnova ministrantů
24.9.	čt	18.-20.12.	pá-ne		Adventněvánoční duchovní obnova ministrantů
29.9.	út	19.-23.12.	so-st		Svátost mýření, více zpovědníků, 17.00
1.10.	čt	23.12.	st		Ministrantské řádění
	Poutní bohoslužba sv. Terezie od Dítěte Ježíše, 18.30, program				

24.12.	čt	Vigilie Narození Páně, 16.00 a 22.00	19.-23.3.	so-st	Svatost smíření, více zpovědníků, 17.00
25.12	pá	Slavnost Narození Páně, 7.30, 9.00, 10.30, 18.30	23.3.	st	Svatost smíření pro děti, 16.00
27.12.	ne	Svátek Svaté Rodiny, obnova manželských slibů	24.3.	čt	Missa chrismatis s účastí ministrantů, katedrála
28.12.-2.1.	po-so	Maxisilvestr	24.-25.3.	čt-pá	Zelený čtvrtek, celonoční bdění v Getsemanech, boční kaple 21.00 – 8.00
31.12.	čt	Bohoslužba na poděkování za uplynulý rok, 16.00, kostel	25.-26.3.	pá-so	Velký pátek, Bílá sobota, raní chvály a modlitba četby, 8.00, boční kaple
31.12.	čt	Adorace s novoročním požehnáním, 23.00, kostel	25.3.	pá	Křížová cesta dětí, 15.00, kostel
22.1.2016	pá	Setkání křesťanů v rámci Týdne modliteb za jednotu, 19.15, kostel a farní sál	26.3.	so	Bezprostřední příprava čekatelů křtu k přijetí svátostí, 8.30, boční kaple
23.1.	so	Farní ples, kulturní dům Ládví, 19.30	26.3.	so	Modlitba u Božího hrobu v boční kapli, 12.00 – 19.00, dop. v kostele nácviky ministrantů
31.1.	ne	Slavnost sv. Jana Boska, bohoslužby v kostele, asi od 15.00 Salesiánské divadlo	26.3.	so	Vigilie Zmrtvýchvstání Páně, 20.00, kostel
10.2.	st	Popeleční středa, vstup do doby postní	3.4.	ne	Setkání konvertitů, 19.30, farní sál
10.-13.2.	st-so	Celodenní eucharistická adorace, od 7.00, kostel	16.4.	so	Svatost smíření pro děti a rodiče před 1. svatým přijímáním, 16.00, kostel
11.2.	čt	Světový den nemocných, udílení svátosti nemocných, 18.30, kostel, pak posezení, farní sál	17.4.	ne	Slavnost 1. svatého přijímání, 10.30, kostel
12.-14.2.	pá-ne	Postní duchovní obnova ministrantů a maxistrantů	7.5.	so	Výlet Salesiánského centra, 9.00 – 17.00, autobusem
14.2.	ne	Zařazení katechumenů mezi čekatele křtu	6.-14.5.	pá-so	Novéna k Duchu svatému, po večerní bohoslužbě, kostel
19.-21.2.	pá-ne	Dont' stop, duchovní impuls pro mládež	8.5.	ne	Den matek
21.2.	ne	Farní shromáždění, 15.00 – 18.00, farní sál	14.5.	so	Vigilie ke Slavnosti seslání Ducha Svatého, 21.00, kostel
24.2.-13.4.	st	Setkání dětí a rodičů k přípravě na 1. svaté přijímání, týdně, 17.50, kostel	14.-15.5.	so-ne	Pouť mládeže na Svatou Horu za povolání k manželství a zasvěcenému životu
25.-26.2.	čt-pá	Ministrantský florbalový turnaj Dona Boska, Lubná u Litomyšle	21.5.	so	Den Salesiánského centra, Slavnost Panny Marie Pomocnice křesťanů, celý areál
27.2.	so	Duchovní obnova rodin, 9.00 – 16.00, farní sál, kuchyňka, kostel	22.5.	ne	Udílení svátosti biřmování, biskup Karel Herbst, 10.30, kostel
5.3.	so	Duchovní obnova farnosti, 9.00 – 16.00, farní sál, kuchyňka, kostel	26.5.	čt	Slavnost Těla a Krve Páně, celonoční adorace
12.3.	so	Duchovní obnova Salesiánské rodiny, kostel, farní prostory	4.-5.6.	so-ne	Pouť mužů na Svatou Horu, POMUŽNA 2016
18.3.	pá	Svatost smíření druhým způsobem, 17.30, kostel, více zpovědníků	9.6.	čt	Závěrečná akademie SaSM
19.3.	so	Arcidiecézní setkání mládeže s biskupem, Salesiánské centrum	10.6.	pá	Noc kostelů
			17.-19.6.	pá-ne	Jarní víkend maxistrantů
			19.6.	ne	Vyslání dobrovolníků do misí, 9.00, kostel
			7.-13.8.	ne-so	Maxistrantská letní chaloupka

Pavoučci z Měsíčního údolí

První srpnový týden se Měsíční údolí u Vlašimi stalo domovem Praotce Čecha alias Zdeňka Jančaříka a jeho kmene složeného z významných českých rodů Remešovjanů, Syrovjanů, Fojtovjanů, Procházkovjanů, Kožovjanů, Cíchovjanů a Tilschovjanů. Praotec Čech si vybral na pomoc pro každý den svého společníka, se kterým se přesvědčoval o našich schopnostech. Nejdříve to byla vytrvalost.

Prvním společníkem Praotce Čecha byl Krok se svými dcerami. Jejich úkolem bylo prověřit moudrost celého kmene. Učili jsme se moudrosti našich předků a seznamovali se s léčivými bylinkami, které jsme museli poznat, najít a nasbírat.

Přemysl Oráč nás učil pracovitosti. Nechtěl nechat své dílo nedokončené, a tak jsme museli za něj doorat pole a až poté jsme ho mohli dovést na Vyšehrad za Libuší. Odměnou nám bylo pohoštění chlebem a sýrem servírovaném na železném pluhu.

Večer, když všichni svými pohledy již směřovali k vytoženému spacáku, nám bylo při nástupu sděleno, že nás čeká noční hra,

které jsme se účastnili po jednotlivých rodinách. Zvědavost rychle zahнала naši únavu a bojovku jsme si opravdu krásně užili.

Následující den nás čekal celodenní výlet na Malý Blaník. Cestou jsme potkali Bivoje, který s přibývajícími lety si již netroufl na zemi ničícího kance a jen truchle vzpomínal na svou mužnou sílu před mnoha lety.... Malí, ale neméně udatní členové našich rodů se nabídli se svou pomocí a hned se vydali po stopách hroživého huňatého zvířete. Zanedlouho byl již divočák dopaden v houští a každý z udatných mužů a žen na znamení své síly mohl divočáka hodit ze stráně dolů... Bivoj měl ze svých malých následovníků radost. Cílem celého našeho výletu byla zřícenina na vrcholku Malého Blaníku, na jehož nádvoří se rozpínal mohutný ztepilý smrk. Toto místo patřilo v minulosti k poutním místům Vlašimska, a tak se samo nabízelo ke slavení mše. Celá atmosféra tohoto místa byla naprosto nezapomenutelná...

S novým dnem vystřídal silného Bivoje udatný Horymír se svou družinou. Nejdříve přednesl nespokojenost svou i lidu svému

panovníku Křesomyslu, který však nechtěl o požadavcích poddaných ani slyšet. Pak se rozhostil litéj boj. Každý člen družiny si zajistil vlastního koně a vyrazil vpřed... došlo i na vypálení vesnice a ukrutný vodní boj o hradby. Nakonec jsme se s Šemíkem brodili přes Vltavu (vlastně Blanici...).

Po obědě a odpoledním zaslouženém odpočinku si členové rodů zasoutěžili na Staročeské olympiádě. Každý z účastníků pak obdržel diplom s vyzvednutím úspěchu v jednotlivých disciplínách.

Posledním společníkem Praotce Čecha se stal rytíř Bruncvík, který nebyl zrovna v dobré náladě. Před časem ztratil totiž svůj meč a Českou zemi sužovala šestnáctihlavá saň, kterou bylo třeba přemoci. Dokonce i věrný Bruncvíkův lev se zaběhl a lítal lesem jako pominutý. A tak Bruncvík přišel prosit o pomoc udatný rod Praotce Čecha. Nejdříve bylo třeba polapit lva do sítě, zkrátit ho a nechat se jím dovést na místo krví prolitou, kde před lety proběhl litéj boj Čechů s Lučany a kde mezi kosmi ležel nejen Bruncvíkův hledaný meč, ale i meče pro

udatné členy družiny... vyzbrojeni meči pak všichni vytáhli do boje proti ukrutné saně, jejíž vstup do sluje hlídali dračí pomocníci – Hlaváčci. Nebylo zrovna lehké proklouznout tímto územím, ale komu se to podařilo, mohl přímo zaútočit kopím na jednu z dračích hlav. Když byl konečně drak zdolán, ukázalo se, že ve své sluji hlídal i dřevěnou truhlici s pokladem. Tu otevřel sám Praotec Čech po západu slunce při závěrečném táborovém ohni. S rozdělením pokladu byl oceněn každý malý účastník jednotlivých rodů i glemtem Praotce Čecha, který si vážil všech hrdinských činů své družiny v průběhu celého týdne.

Největší odměnou pro nás všechny však byly rozzářené oči všech malých i velkých účastníků, za to patří největší dík především Katce s Ondřejem, obětavým asistentům, kteří vždy byli, kde bylo právě třeba, a kuchařkám, které nejen zaháněly hrou vyhladovělé žaludky, ale i naše chuťové buňky si přišly na své... všem ještě jednou moc díky!

Lucka a Jenda Tilschovi

Křelovická louka

Na skautském táboře mladších oddílů střediska Stopaři v roce 2015 v Křelovicích nás bylo hodně! Konkrétně 60 dětí, 13 vedoucích, 2 kuchaři, 1 zásobovač, 1 zdravotník a nespočet ovádů a vší, se kterými jsme se statečně prali! O zábavu bylo, myslím, celkem postaráno. Kořata se dostala spolu s Alenkou a králíkem do Říše divů, kde bojovali proti Srdcové královně a Vlčata jako stateční gladiátoři usilovali o svobodu a konec starých pořádků v Římě. Mimo to jsme pořádali módní přehlídky, vodní bitvy, psali dopisy domů, odvíšovali hlavy, plnili bobříky, hráli kriket, dělali ohničky, hledali ohrožené druhy zvířat, vázali uzly, hráli fotbal, luštili šifry, vzdělávali se v oblasti země-

pisu, usilovali o meč krále Artura, přespávali na hradě, pekli pizzu, nosili nevhodně legíny, navštívili tábor starších oddílů, blbli a lebedili si v bazénu a ve vířivce v Pelhřimově, kochali se mořem hvězd (jaké se v Praze jen tak nevidí), trénovali záchranné situace, vyráběli meče či náramky, zpívali i skládali písničky, někteří i slavnostně slibovali!

Tohle všechno a ještě mnohem víc, jsme prožili v prvních dvou týdnech letošních letních prázdnin. Tábor jsme si vážně moc užili a hlavně: ♪

Příště zas pojedem taky sem, nikdo nás nenutí PROSTĚ CHCEM!!! (melodie - Maškarní ples, J. Uhlíř)

Joke - Klára Bendová

Tábor starších oddílů

Stejně jako každý rok začátkem července jsme pořádali tábor. Podruhé se konal na louce u Dolního Mlýna, která je obléhána lesy Vysočiny.

Velké táborové stavby včetně polní kuchyně byly postaveny staršími předem a 4. 7. už stála všechna indiánská týpí ve dvou kruzích po oddílech Miriklo a Bronco.

Moc mafiánského bosse byla oslabena a boj podsvětí začal. Rodiny si mohly vsadit na své schopnosti nebo snad štěstí ve večerních kasinech a získat tím další peníze pro rozšiřování svého území. Po nemálo úkolech

je čekala poslední výzva - ovládnutí Chicaga. Tajně číhání na místě předávky peněz a následné loupení jistě nebylo snadné, ale přece to někteří zvládli.

Ke konci první třetiny tábora nás navštívili mladší oddíly a konal se společný taborák. V prostředním týdnu tábora se vydali skauti a skautky odděleně na puták s batohy a spali pod celtou v přírodě.

Zdálo se, že tábor rychle skončil, ale velmi se vydařil.

Myš - Magdalena Vaněčková

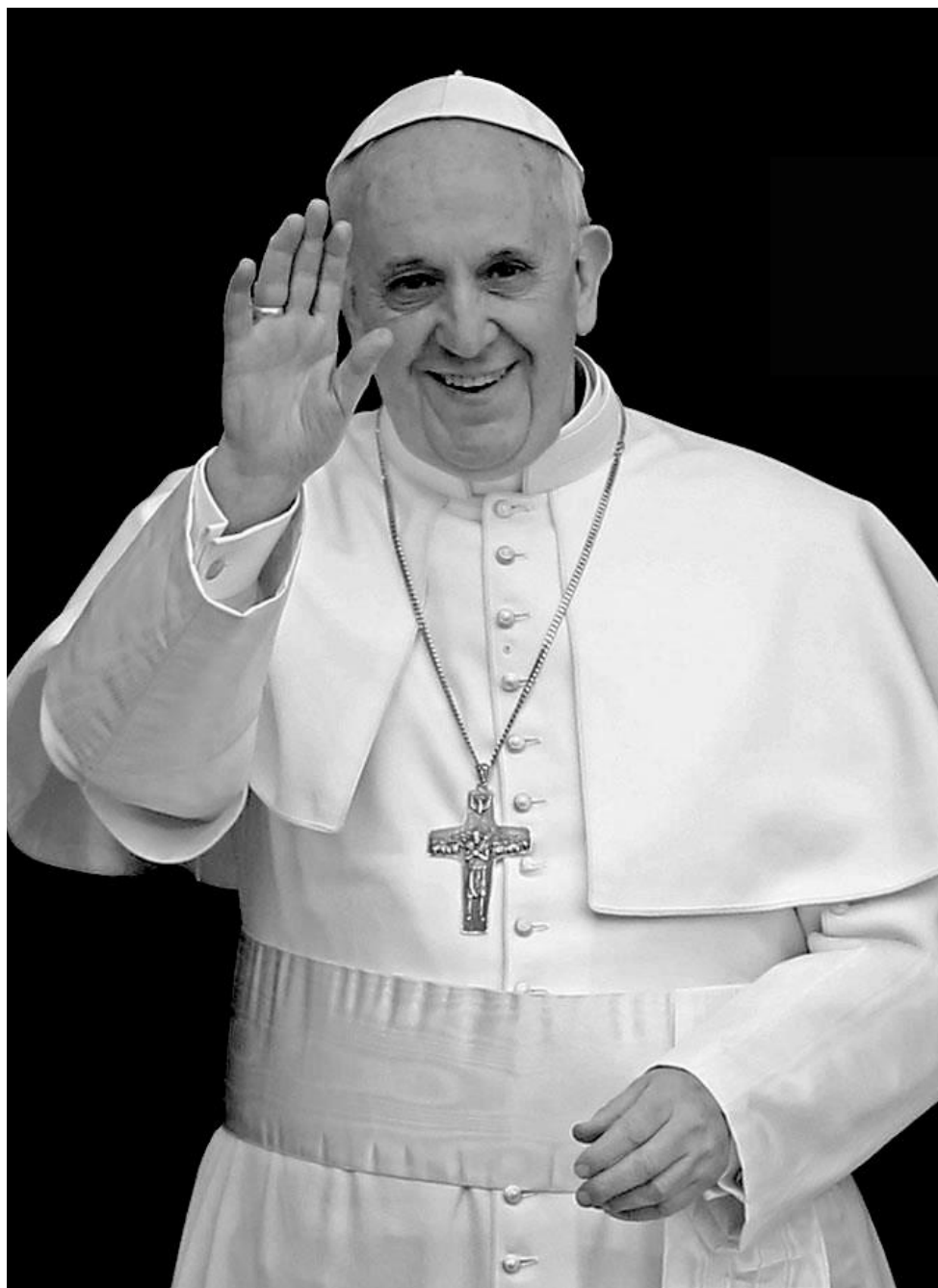
Letos oslavíme 35. výročí!

Ano, opravdu tomu bude již 35 let, co byl založen náš první oddíl Janou Vackářovou. Výročí oslavíme v den státního svátku 17. listopadu a bude tematicky spojeno s oslavami 26. narozenin pádu komunismu. Ačkoliv jsme spojeni od samotného počátku s bohnickým sídlištěm, v Kobylisích jsme se vždy cítili doma. Není tak překvapením, že mezi farníky najdete nejednoho Stopaře a další nám dorůstají. V oddílech máme té-

měř sto dětí a jsme největší středisko z celé Prahy 8! Při této příležitosti jsme vám připravili malého internetového průvodce současným životem našeho střediska, který se s blížícím výročím ještě rozroste o naši bohatou historii. Podívejte se!

2015.stopari.org

Vedoucí střediska - Jan Vlasatý

S Františkem o manželství a rodině

Milí čtenáři, právě jste otevřeli novou rubriku, ve které vám budeme pravidelně přinášet myšlenky z katechezí papeže Františka o manželství a rodině, a to s nadějí, že nám všem mohou být inspirací a povzbuzením. Budeme rádi, když vás osloví i přímluvné modlitby, které z textu vycházejí a mohou nás tematicky v jednotlivých měsících provázet v našem každodenním životě.

Nazaret

Každá křesťanská rodina – jako to dělali Maria a Josef – může v první řadě přijímat Ježíše, naslouchat Mu, mluvit s Ním, opatrovat Jej, chránit Jej a růst spolu s Ním; a tak vylepšovat svět. Učíme ve svém srdci a ve svých dnech místo Pánu. Tak to dělali také Maria a Josef a nebylo to snadné: kolik jen těžkostí museli překonat! Nebyla to nějaká fingovaná rodina, nebyla ireálná. Nazaretská rodina nás zavazuje k objevu povolání a poslání rodiny, každé rodiny. A jako je tomu během těchto třiceti let v Nazaretu, tak to může být také u nás, totiž činit normálním lásku a nikoli nenávisť, činit obvyklým vzájemnou pomoc, nikoli lhostejnost či nevraživost. Není tedy náhoda, že jméno „Nazaret“ znamená „Ta, která uchovává“, jako Maria, která – jak praví evangelium – „všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom“ (Lk 2,19.52). Od té doby, pokaždé když nějaká rodina uchovává toto tajemství, působí tajemství Božího Syna, tajemství Ježíše, který nás přichází spasit. A to je velké poslání rodiny: dělat místo Ježíšovi, který přichází, přijímat Ježíše do rodiny v dětech, v manželovi, v manželce, v prarodičích... Ježíš je tam. Přijímat, aby se v rodině duchovně rostlo. Kéž nás Pán obdaří touto milostí.

Matka

První den roku je slavnost Matky Boží a potom následuje slavnost Zjevení Páně, připomínka příchodu mudrců. Evangelista Matouš píše: „Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli

se mu“ (Mt 2,11). Je to matka, která po Jeho porodu, představuje Syna světu. Ona nám dává Ježíše, ukazuje nám Ježíše, umožňuje nám spatřit Ježíše.

Každý člověk vděčí za svůj život matce a mnoho jí vděčí téměř vždycky za svůj další život, za lidskou a duchovní formaci. A třebaže je matka symbolicky vynášena množstvím poezie a spoustou krásných věcí, které se o matce říkají, není jí dopřáváno sluchu, nedostává se jí pomoci v každodenním životě a její ústřední postavení ve společnosti je málo bráno v úvahu.

Matkám ochotným k mnoha obětem pro svoje děti a nezlídka i pro děti druhých by se asi mělo dostávat více sluchu. Je třeba více chápat jejich každodenní boj, když se snaží být efektivní v práci, pozorné a vnímavé v rodině; je třeba lépe chápat, po čem matky touží. Matka s dětmi má vždycky nějaké problémy, vždycky má práci. Vzpomínám si, že doma, kde nás bylo pět dětí, jedno chtělo něco, druhé myslelo na něco jiného, a ubohá maminka chodila od jednoho ke druhému. Byla však šťastná a dala nám toho hodně.

Matky jsou nejúčinnější protilek na šířící se sobecký individualismus. „Individuum“ znamená „to, co nelze dělit“. Matky se však dělí, jakmile přijmou dítě, aby jej přivedly na svět a vychovaly. Arcibiskup Arnulfo Romero říkával, že matky žijí „mateřským mučednictvím“. Dát život neznamena jenom být zabit. Dát život, mít mučednického ducha znamená splnit povinnost, mlčky, v modlitbě, poctivým plněním povinností v každodenním mlčení života, postupným dáváním života.

Ano, jako to činí matka, která bez bázně, v jednoduchosti mateřského mučednictví počne ve svém lůně dítě, přivede jej na svět, kojí, chová jej a něžně se o ně stará. Tak se dává život. Je to mučednictví.“ Životní volbou matky je darovat život. A to je velkolepé, to je krásné!

Matky dovedou vždycky i v nejhorších momentech dosvědčovat něhu, oddanost, mravní sílu. Matky často předávají také nejhlubší smysl náboženské praxe. V prvních modlitbách, v prvních gestech zbožnosti, které se dítě naučí, je vepsána hodnota víry v život lidské bytosti. Je to poselství, které věřící matky umějí předávat bez mnohého vysvětlování. To přijde potom, avšak zárodek víry spočívá v oněch prvních nejdrahocenněj-

ších momentech. Bez matek by nejenom nebyli noví věřící, ale víra by ztratila značnou část své jednoduché a hluboké vroucnosti. A spolu s tím vším je církev naší matkou! Nejsme sirotci, máme matku! Matku Boží, Matku církev a naši matku. Nejsme sirotci, jsme děti církve, jsme děti Matky Boží a jsme děti našich matek.

Drahé maminky, díky, díky za to, co jste v rodinách, a za to, co dáváte církvi a světu. A tobě, milovaná církvi, díky, díky, že jsi matkou. A tobě Maria, matko Boží, díky, že nám ukazuješ Ježíše.

Z katechezí papeže Františka vybrali Pavla a Tomáš Redlichovi
<http://www.radiovaticana.cz/>

Přímluvné modlitby

Nebeský Otče, prosíme Tě, pomáhej nám přijímat Ježíše do rodiny v dětech, v manželovi, v manželce, v prarodičích i sourozencích, aby měl u nás své místo a my mohli duchovně růst.

Duchu svatý, děkujeme Ti za lásku maminek a prosíme Tě, pomáhej nám více jím naslouchat a chápat, po čem touží.

Maria, Maminko, která nám ukazuješ Ježíše, na Tvou přímluvu prosíme, ať jsou v rodinách maminky svým dětem prvními svědky víry, naděje a lásky.

Jednoho dne přišli za Ježíšem dva slepci a křičeli: „Smiluj se nad námi, synu Davidoví!“ Ježíš se k nim obrátil a zeptal se: „Věříte, že to mohu učinit?“ Oni pokorně odpověděli: „Ano, Pane.“ Ježíš se dotkl rukama jejich očí a řekl: „Ať se vám stane podle vaší víry.“ A jejich oči se otevřely a oni spatřili světlo světa. Když odcházeli, Ježíš jim pohrozil: „Ne ať se to někdo dověděl!“ Jejich radost však byla příliš velká a oni šli a vyprávěli po celém kraji, co se jim přihodilo.

OTÁZKY K TEXTU:

1. Kolik mužů přišlo k Ježíšovi s prosbou o pomoc? a) 2 b) 4
2. Vyprávěli muži po splnění svého přání ostatním lidem? a) Ano b) Ne
3. Když se Ježíš zeptal mužů, jestli věří, že může jejich přání, usku tečnit, co odpověděli? a) „Ano, Pane.“ b) Mlčeli a slzeli
4. Jak se jmenuje tohle Ježíšovo podobens+ví? a) 2 muži b) Uzdravení slepců

Prodej vstupenek na benefici Klub maminek zahájen!

Od září je opět na recepci Salesiánského centra v Kobyliších zahájen prodej vstupenek na **Sexteto českých filharmoniků**. Vstupenky je možné zakoupit každý všední den 9.00 – 20.00. Zakoupením vstupenky podpoříte činnost s dětmi a mládeží v Salesiánském středisku a prožijete s hudebníky České filharmonie dne 29. 9. v 19.00 v Salesiánském divadle nevšední zážitek. Děkujeme za Vaši podporu!

Eva Špačková

Vzdělávací a výtvarné semináře

Centrum pro rodinu SaSM zve všechny zájemce na dopolední vzdělávací a výtvarné semináře, které budou probíhat každé úterý od 9.30 v klubovně keramiky. Hlídaní dětí bude zajištěno v klubovně U Hrocha. Začínáme dvoudílným seminářem Vztahy v rodině (22. 9. – Vztahy mezi manžely, 29. 9. – Vztahy mezi sourozenci), který povede lektorka Jana Frantíková. V říjnu nás pak čeká čtyřdílný kurz Tvoření z pedigu. Kompletní nabídku seminářů na podzim 2015 naleznete na www.strediskokobylyisy.cz/cinnost/centrum-pro-rodinu/kurzy-a-seminare/. Přihlašování je možné na tel. 777 182 712 nebo klubmaminek@sdb.cz.

Eva Klimánková

I v letošním školním roce zveme všechny maminky na pravidelná setkání Klubu maminek. Klub probíhá každý čtvrtek a pátek od 9.00 v klubovně U Hrocha. Součástí klubu je program pro děti (říkadla, písničky, tvoření). Setkání jsou otevřená všem, přijít může opravdu každý. Vstup: 40 Kč. Těšíme se na vás!

Eva Klimánková

Cvičení s kočičkou

Program Cvičení s kočičkou nabízí několik posledních míst pro rodiče s dětmi od 2 do 4 let. Cvičení probíhá každé pondělí 10.30 – 11.20 v tělocvičně SaSM. Přihlašování je možné na www.salesianivali.cz.

Eva Klimánková

Bosco crew [krů]

Nový školní rok přináší do SaSM i nový kroužek. Bosco crew- parta kluků a holek, kteří mají rádi Dona Boska. A co nás čeká? Pravidelné setkávání, hry, soutěže, tvoření, výlety, povídání, poznávání sami sebe i druhých. Věřím, že se nám povede vytvořit příjemné společenství dětí, které budou „kráčet nohama na zemi, ale srdcem v nebi“. Kroužek bude probíhat ve čtvrtek od 16.00 – 17.00 a je určen převážně pro děti ve věku od 7 – 9 let. Přihlášení do kroužku probíhá přes systém www.salesianivali.cz Bližší informace na e-mailu: maca.katerina@gmail.com.

Kateřina Mácová

SYM Don Bosco 2015, Turín

V neděli 9. srpna se David Blaha, Michal a Tomáš Jirákové spolu s dalšími nadšenci vydali na světové oslavy 200. výročí narození Dona Boska přímo do italského Turína.

Naše skupina byla poskládána z 28 mladých lidí z celé ČR, většinou jsme se neznali. To však netrvalo dlouho. Už v Praze večer před odjezdem pro nás byla přichystána seznamovací hra, abychom zjistili, s kým to vlastně budeme slavit. Celá akce proběhla pod vedením salesiánů Járy Vracovského a Zdeňka Jančaříka. Spolu s námi jela i sestra Olga Landrová, která je v současné době misionářkou na Kubě, a také sestra Eva Lišutinová, sídlící v Brně.

Naše výprava byla ubytována přímo na Valdoku, kde Don Bosko založil svoji oratoř. Spali jsme na podlaze na velké žíněnce, dohromady nás bylo 50 v jedné místnosti. Naše spacáky sousedily s originální výpravou z Angoly. David Blaha k tomu nadšeně dodává: „*Tam na Valdoku ještě dnes vnímáte atmosféru první oratoře Dona Boska. A stejně jako tenkrát tam i dnes přicházejí mladí lidé a něco hledají. V době našeho pobytu tam právě probíhal příměstský tábor pro děti a mládež. A při basketu jsem pocítoval blízkost ostatních mladých lidí a především blízkost Boží na tomto místě. Děkuji Bohu, za nový impulz do života a prosím o sílu při mém dalším snažení.*“

Jak vypadal program? Barvy, tanec, zpěv, ztišení, pokřiky, mše, poznávání nových přátel z různých zemí světa, výpravy po místech, kudy krácel Don Bosko a kde nechal svou stopu. Hlavní motto celé akce vypadalo následovně:

SYM DON BOSCO 2015
LIKE WITH FOR

Dopolední program se odehrával na stadionu, kam jsme každé ráno dojížděli autobusy.

Každý den měl svoje „slovo dne“ a „barvu dne“. Například v jeden den jsme měli téma „smíření“. Střídal se zpěv sboru, hudba orchestru a taneční vložka. Většina programu probíhala v italštině a španělštině, angličtina byla jen zřídka (bohužel pro většinu české výpravy). Denně jsme se potkávali v rámci programu s hlavním představeným salesiánů (Ángelem Fernándezem Artime) a matkou představenou (Yvonne Reungoat). Bylo to pro mě překvapení, že s námi trávili tolik společného času a tolik společných oslav.

Vyvrcholením celého týdne byl přesun z Valdoka na Colle Don Bosco, kde se Don Bosko narodil a kde proběhla hlavní oslava. Říkali, že nás tam bylo asi deset tisíc lidí. Asi o tři tisíce více než předchozí dny na stadionu. Na takovou cestu nikdy nezapomenu a myslím, že i ostatní ne. Část jsme šli pěšky za pořádného lijáku. Kvůli dešti zrušili i celý večerní program venku. Celý večer se ale stejně oslavovalo a radovalo. Už jsem si myslel, že mě nic nepřekvapí, ale... V jednu hodinu ráno, když asi tisícovka lidí tancovala v dešti za hlasité hudby, vystoupil na pódium hlavní představený a začal tancovat s námi. Prostě paráda. Jsem rád, že jsem tam mohl být, zazít tu atmosféru a poznat fajn lidi. Díky!

Václav Sychra,
David Blaha,
Jára Vracovský

Otestuj své vědomosti

Opět přinášíme pár kvízových otázek, na kterých si můžete ověřit vaše vlastní znalosti, tentokrát pel mel z různých – nikoliv pouze teologických – vědomostních oborů.

1. Jaký je smysl známé věty Extra ecclesiam nulla salus?

- pro spásu je třeba univerzálního poslání katolické církve;
- kdo nechodí do kostela, nutně skončí v pekle;
- mimo církve není zdraví (tj. nemoci jsou často důsledkem bezbožnosti).

2. Co je to kolekta?

- část oblečení kněží a jáhnů pro méně slavnostní příležitosti;
- církevní modlitba při mši svaté;
- druh mírnějšího církevního trestu (administrativního rázu).

3. Co je podstatou pravidla subsidiarity, které obsahuje sociální nauka církve?

- a) muž by ženě neměl pomáhat s tím, co může zvládnout sama;
- b) nepřevádět na vyšší instituce a společnosti kompetence, které mohou zastat nižší úrovně;
- c) když se někdo ocitne v problémech, necháme ho v nich, aby se poučil pro příště.

4. Kdo to je kanonista?

- a) odborník v kanonických předpisech,
tj. znalec církevního práva;
- b) zpěvák vícehlasého zpěvu;
- c) dělostřelec.

5. Jaký je nejstarší novozákonní spis?

- a) Evangelium sv. Marka;
b) Skutky apoštolů.

- c) První list apoštola Pavla Soluňanům:

6. Co nebo kdo to je kuklík?

- a) bylina s přichytavými plody
- b) člen mnišského bratrstva
- c) mnišská kápe

7. O jeruzalémské ženě Veronice, která podala Kristovi vedenému na popravu šátek k otření potu, do něhož se dle legendy obtiskla Ježíšova tvář, píše:

- pouze evangelista Jan;
- evangelista Marek i Lukáš;
- se v kanonických evangeliích nic neuvádí.

8. Rouška Veroničina je název slavné básnické sbírky, kterou napsal nejvýznamnější básník katolického proudu české literatury. Jak se jmenoval?

- a) Jan Zahradníček;
- b) Jakub Deml;
- c) Jaroslav Seifert.

Resent: 1a, 2b, 3b, 4a, 5c, 6a, 7c, 8a

Připravil Kazimír Večerka

Obrázky z Velehradu

Velehrad znám dobře. Od doby, co jsem se vdala za rodáka z jižní Moravy, se stal každoročním místem setkání s celou jeho rodinou na svátek Věrozvěstů. Spousty lidí, kolotoče, svačina od tchýně, prostě den se svými léty zaběhnutými rituály.

Tentokrát je však vše jinak. Přijíždíme autem z Vysočiny. Můžeme zaparkovat přímo na Velehradě, což není na Cyrilka možné. Přicházíme k pódiu, které je také netypicky postavené na boku baziliky. Už z dálky nás vítají známé tváře. Jak milé potkávat na známém místě známé lidi. Tak je tomu doma. I tady se tak cítím. Pro cokoliv jdu, aspoň třikrát se s někým zastavím. Nezábavné pro moje děti, milé pro mě.

Pod stanovým přístřeškem na nás čekají tchání, tatínek umořený vedrem, babička nadšená z vnoučat.

Litujeme kněze při bohoslužbě, vystavené žáru slunce. Milá slova biskupa Radkovského, respekt a pokora. Moudrá vlídnost Káji Herbsta. Dlouhý průvod na závěr vzbuzuje radost a vděčnost.

Oběd a chvilka siesty láká do chladu baziliky. Sarkofág kardinála Špidlíka s nádhernými mozaikami umělců shromážděných kolem

Marko Rupnika. Nikdy se na ně dostatečně nevynadívám. Něžné a plné významů.

Za chvíli koncert rodiny Špačků, hudba s lehkostí hraná, skromnost a souhra, radost ze sdílené krásy. I tady mnoho známých tváří umocňující zážitek. Workshopy pro mladé, témata aktuální, možná zde slyšená s větší pozorností?

Po koncertě káva ve velehradské cukrárně. Teprve tady je pravá koncentrace milých setkání. Tůmovi a Petr Zelinka, Marek Sklenář s kofolou a jako vrchol svatá trojice (rozuměj Eva Kuchařová, Anežka Radinová a paní Marta) u stolku před cukrárnou. Vedle Zuzka Řeháková a Mária z vrátnice. Všichni jaksi svátečně naladěni. Je dobré se občas setkat někde jinde.

Chýlí se k večeru. Dostáváme krabičku s překvapením na večer a nechce se nám odjet, jak jsme původně plánovali. Proč přijít o oslavu. A tak zůstáváme a nelitujeme. Ve vlídném chladu večera graduje dnešní den smíchem, modlitbou i úžasem. Nemůžu se zbavit dojmu, že Don Bosko se raduje s námi, pokojně a s velkým nadhledem.

Matka Markéta na skypu, představení salesiánů z masa a kostí, kapela, co hraje jako o život, 200 slov na d a b, dortík z krabičky, který si Žanek za námi hned strčil do pusy, dechberoucí pyramidy, Pavel Helan bosky na počest Dona Boska a na závěr bravurní Prag celo kvartet. Ve sklípku to hučí jako v úlu, ve stánku teče pivo proudem, prostě na vše je pamatováno.

Pozoruji Michala Svobodu, jak přihlíží z dálky, a pak zas někam spěchá. Myslím na to, kolik práce stojí udělat malou rodinnou oslavu, a tady je nás násobně víc. Přesto je v každém detailu cítit pozornost a péče.

Odjíždíme. Velehrad za zády a tichá radost v srdci. Díky!

Veronika Nováková

Z Ďáblic do Číhoště za „naším Jozífkem“

Dva dny před Toufarovými stotřináctými narozeninami (narodil se 14. července 1902) se v Číhošti konaly velké oslavy přenesení ostatků mučedníka do vsi, v níž chtěl být podle své poslední vůle pohřben. Spolu s manžely Muchovými jsme se domluvili tak, že já pojedou na kole od Jihlavy a zastavím se v Toufarově rodné vsi Arnolci, oni vyrazí z ďáblického hřbitova, kde pouť zahájí modlitbou u místa, kde byl Toufar do šachty č. 16 pohozen estébáky ve vězeňské rakvi v noci z 24. na 25. února 1950. Jak Cyril v našem spolku opakovaně připomíná, Josef Toufar je přece také „náš“, více než šedesát let odpocívaly jeho ostatky na ďáblickém hřbitově.

Míra prorockého času

Na vlastní oči (a nohy!) mohu dosvědčit, že Arnolec je ztracené místo mezi lesy, cosi jako Nemanice nebo Bludná Lhota, ale tak už to s rodnými místy velkých mužů bývá. Jel jsem tam na kole spolu s Evou a Josefem Špačkovými letos v létě, když jsem byl u nich na pár dní na návštěvě ve Žďírce u Polné. Naše cesta byla zamýšlena jako součást pouti k P. Toufarovi, hned z Arnolce jsem se pak vydal už po vlastní ose směrem na Sázavu,

kde jsem se setkal s Muchovými. Deska na domě na arnolecké návsi naproti kostelu hlásá, že se zde narodil „pan Josef Toufar“ – kameník prostě kněžské „P.“ přečetl jako „pan“. Po krátké modlitbě jsme se vydali na namáhavou cestu zpět do Žďírce, Vysočina, to je něco jako předhůří Alp.

V Sázavě jsme se krátce zastavili v klášteře a u pamětní desky P. Metoděje Klementa, emauzského benediktina, který po první světové válce v Čechách usiloval o založení salesiánské kongregace. A pak vzhůru do krásné, ale neschůdné Krabatiny!

Hned v jedné z prvních dědin, v nichž jsme se zastavili, nám vysvětlil smysl naší cesty. Na starobylém kamenném kostele s gotickými základy v Úžicích stojí na slunečních hodinách nápis: *Ani běh Slunce, ani běh Luny není mírou prorockého času*. Ano, řekli jsme si, jedinou mírou času před Hospodinem je věčnost! A jeli jsme dál vstříc výslapům a sjezdům. V Pertolticích jsme požádali o vodu manžele Bělinovi – a znovu náhoda! Josef Toufar pana Bělinu učil náboženství v Ledči v roce 1942! Žádná pouť nemůže být bez oběti, takže zhruba dvacet kilometrů před Ledčí nad Sázavou jsem zjistil, že mi uchází kolo. Naštěstí jsme v Ledči ještě v pátek večer narazili na cykloservis – a zadní kolo drží dodnes...

V pátek jsme po vydatné snídani v krásném penzionu Tereza přímo u řeky vyrazili směr Číhošť. Je to snad už jen osm kilometrů, ale pořád do kopce... Uff! Nedívím se, že po jednom takovém cyklovýstupu P. Toufar usedl na faře s bolestí u srdce a sepsal svou závěť, v níž si přál být pohřben v Číhošti. V samotné Toufarově vesnici už bylo vše připraveno na nával hostů: guláš, média, pódium, kame-ramani ČT2 – a všudypřítomný Miloš Doležal s manželkou Janou a s přáteli. V sobotu byl program mile komorní, při mši v pravé poledne se nás sešlo asi deset kněží a u kovové schránky s Toufarovými ostatky jsme slavili

spolu s lidmi v kostele mši svatou. Ostatně, kostel jsem po třech měsících, co jsem v Číhošti nebyl, skoro nepoznal, byl opravený, věž byla zcela nově pokryta šindelem. Dojemní byli také skauti, kteří během slavnostních nocí spali přímo v kostele a během dne drželi čestnou stráž u jeho zbytků. Stáli vzpřímení jako pravítka. Jen mimochodem, ostatky nalezené 14. listopadu 2014 na dáblíckém hřbitově patří skutečně Toufarovi, jakoby zázrakem se totiž po jejich nalezení objevil někde na Ostravsku mužský příbuzný z Toufarovy rodiny, takže DNA mohlo být ověřeno s mnohem větší přesností.

Večer byly promítnuty dokumentární filmy o P. Toufarovi včetně nechvalně známého propagandistického týdeníku z roku 1950, který měl být „usvědčujícím dokladem“ Toufarovy podvrtné snahy manipulovat čí-

hoštským zázrakem. Neděli jsem skoro celou prozpovídal, byla to pouť jaksepatří, lidé přijeli ze všech možných míst České republiky naladěni poutnický. Což o to, také stánky s pivem a s klobáskami ale měly tržbu! Při slavné mši svaté, která byla přenášena Českou televizí v přímém přenosu, kázal zapáleně otec kardinál Dominik Duka, děkovně řeči nebraly konce. Když pak Miloš Doležal s přáteli nesli schránu s ostatky, mnozí znovu plakali. „Jozífek“, jak mu místní říkají, se jim po pětadesáti letech zase vrátil.

Jen si tak myslím, že bychom na památku Josefa Toufara, tady u nás v Kobylisích, neměli zapomenout, byl to přece také velký přítel salesiánského díla a tak trochu následovník Dona Boska. Je jen otázka, jak se tohoto odkazu ujmout.

Zdeněk Jančařík

Jak jsme na tom aneb zpráva o dotazníkové akci VI.

Další pokračování informace o výsledcích loňské dotazníkové akce mezi farníky se tentokrát zaměří na otázky, které se týkají takřikajíc duchovních potřeb farníků. Jedna z otázek dotazníku totiž směřovala k zjištění, která témata víry a života z víry jsou pro jednotlivé farníky nejvíce zajímavá, případně nejvíce obtížná k pochopení. Hned na úvod tohoto sdělení je třeba smutně konstatovat, že téměř 65 % dotázaných nebylo schopno či ochotno na tuto otázku dát nějakou odpověď. Někteří z respondentů ji prostě přeskočili, někteří napsali „nevím“ či „nic mne nenapadá“. Neodvážuji se tuto skutečnost nějak zvlášť komentovat, jenom chci podotknout, že lidé, kteří žijí svou víru do hloubky a přemýšlejí o ní, většinou mají ve svém srdci nějaké otázky, které by potřebovali objasnit...

Ale pojďme se podívat na to, jaké okruhy problémů byly uváděny. Začneme tím, že 61 farníků uvedlo, že by uvítalo kázání či vzdělávání na téma „**život z víry**“. Zajímají je inspirace a výzvy pro běžný život, jak skutečně (prakticky a konkrétně) žít víru ve světě, zásady křesťanského života, jak prohlubovat a upevňovat víru a tím směřovat ke křesťanské dospělosti, vztah k bližním a obtížnost jeho pochopení, láska a život ve

víře, význam společenství a osobního vztahu k Bohu, jak poznat, co po mně Bůh žádá, jaké mám mít cíle, jaký je smysl mého života, jak získat schopnost opřít se o víru, jak prožívat radostný život z víry, jak budovat dobré mezilidské vztahy.

Další čteněji zastoupenou kategorií přání (33 hlasů) v rámci duchovního rozvoje směřovalo k potřebě „**výkladu smyslu Písma**“ (zejména evangelií a listů), a to přístupnou formou a do větší hloubky, zejména obtížných míst, a též poučení, jak číst a rozjímat Písmo.

29 farníků si přeje být více poučeno o „**nauce církve**“ formou přístupného výkladu opřeneho o katechismus, encykliky, exhortace apod., o významu církve, podrobný rozbor vyznání víry a desatera. Chtějí hlouběji vyložit „svár zákona a lásky“, hranice svobody versus zodpovědnosti, význam dobrých skutků a „neházení perel před svině“. Zájem této skupiny je i o výklad proměn nauky církve v různých historických etapách (zejména význam II. vatikánského koncilu jako novodobého mezníku – často obtížně pochopitelného), o výklad sváru ortodoxie a modernismu a též o problematiku oprav věroučných omylů. Chtějí se zorientovat v dogmatice a ve výkladu dogmat, v zásadách křesťanské etiky a mezi náboženské tolerance. Zájem je též o vztah nauky církve k sociologii, psychologii, antropologii. Někteří respondenti si přejí být více obeznámeni s **důkazy pravosti naší víry** (a la Grygar, Vácha, Mach...), s důkazy Boží existence, hlouběji proniknout do podstaty katolictví, seznámit se s křesťanskou filosofií, se sloučitelností víry a vědy

Poměrně velká skupina respondentů by uvítala hlubší poučení o tom „**jak se správně modlit**“ neboli poučení o praktické cestě zbožnosti a duchovního života. Témata této skupiny 27 respondentů se točila kolem klišé v modlení, kolem správného osobního

modlitebního vztahu k Bohu a jednotlivým Božským osobám. Objevovale se zde potřeba výkladu o různých možnostech a formách modlitby (např. lectio divina), touha po „návodech“ jak na hlubinu v modlitbě, co to znamená pravá kontemplace, jak propojit modlitbu a běžný život, jak správně praktikovat modlitbu v různých typech v rodin.

Další skupina respondentů (23 farníků) uvedla v odpovědi na položenou otázku potřebu hlubšího rozboru problematiky **praktické evangelizace**. Tito respondenti pociťují naléhavou potřebu diskutovat otázky typu: jak kooperovat s nevěřícím (vyznávajícím jiné hodnoty či pseudohodnoty), jak vhodně předávat desatero, jak víru získat, udržet a prohloubit, jak zmírnit nevraživost nevěřících vůči věřícím, jak chápat misijní poslání mezi nevěřícími, jak zastavit ateizaci u nás i ve světě, a to vše v praktických obrysech „jak na to?“

Skupina 20 farníků by považovala za užitečné, kdyby se větší pozornost v kázání či vzdělávání věnovala otázce **trojjediného Boha** a jeho působení ve světě. Jde o otázky, které směřují k objasnění lidské aktivity v kontextu odevzdání svého života do Božích rukou, působení darů Ducha Svatého a význam každé Božské osoby v tomto procesu. Jedním z dalších nosných a pro mnohé rodiče palčivým tématem jsou otázky kolem **víry a jejího předávání dětem**. Zdá se, že nejméně 20 farníků by uvítalo, aby jim salesiáni či křesťansky orientovaní odborníci účinně poradili, jak mají jednat se svými dětmi v období zásadních krizí, které se často dotýkají nejen víry, ale i vzájemného porozumění členů rodiny. Tito farníci by chtěli být poučení o předpokládaných specifických charakteristikách víry mladých lidí, o metodách dobrého křesťanského rodičovství, o vhodné roli otce a matky v moderní výchově s prvky bezchybného předávání víry, a též o otázkách výchovy doma i mimo domov.

Uvítali by poučení o výchově v prostředí jednoho nevěřícího rodiče, jak dítěti zatraktivnit návštěvu bohoslužeb, jak zlepšit formu působení úměrně věku dětí a v jakém směru se rodiče mohou spolehnout na duchovní vedení v kostele i mimo něj (např. skauting).

Výklady desatera a církevních přikázání z hlediska zpovědní praxe křesťana je dalším zásadnějším tématem. Svátost smíření a příprava na ni (zpytování svědomí – co smím a nesmím, jaká je vlastně koncepce hříchu) a vůbec význam zpovědi je pro některé farníky výrazným problémem. Někteří se ptají po způsobech kultivace lidského svědomí, po rozvoji spirituality a zároveň jim stále není jasný postoj Ježíše Krista k hříšníkům. Jak chápat bezvýhradné přijetí Bohem, stálou jeho ochotu odpustit hříchy, jak věřit v nezaslouženou Boží milost odpuštění? A jaká je v tomto procesu funkce kněze a církve?

Existuje i celá řada dalších problémových okruhů: jak má vypadat prožívání víry v křesťanské rodině, povinnosti rodičů k dětem a dětí k rodičům, hranice plnění povinností vůči společenství (mimo rodinu) a odpovědnost za život a fungování vlastní rodiny (nejasná proporcionalita angažovanosti v těchto konkurujících si sférách působí nejeden konflikt), otázky manželství a rodinného života. Často se ozývá potřeba výkladu Starého zákona a objasnění jeho platnosti z christologického pohledu. A z jiného soudku: objevuje se požadavek po rozboru života svatých a pojednání o úloze andělů. A také: Objasnění dějin církve a její „politiky“ v minulosti i v současnosti, stanoviska církve k různým otázkám, za která je napadána, současná situace církve u nás a ve světě. No a taky: postoj církve k různým aktuálním a ožehavým tématům... však víme jakým! Asi tedy bude o čem mluvit a nad čím se zamýšlet – ne, že ne, ale jo!

Kazimír Večerka

Pozvolně, ale přece...

Má cesta k víře byla tak pozvolná a nenápadná, že neumím stanovit okamžik jejího počátku. I to je pro mne znakem toho, že se jedná o něco, co člověka přesahuje, a že mé setkání s vírou nebylo nijak pragmatické a účelové.

Pokoru k něčemu vyššímu než je člověk, příroda a prostředí, které mne obklopuje, jsem pociťoval již na základní škole, a byl jsem k ní také rodinou veden, ale neměl jsem tehdy potřebu to nazývat vírou v Boha, natož jakkoliv tento pocit slučovat s náboženstvím nebo církví. Byl to prostě pocit, možná nedefinovaný a nepojmenovaný, ale již tehdy mě určité zásadně charakterově formoval – dívat se kolem sebe, nezištně pomáhat, umět se vcítit do druhého – mnohokrát jsem se i spálil, ale neodradilo mě to.

Když jsem se na střední škole seznámil s budoucím kmotrem a dalšími přáteli z okruhu

ministrantů z Kobylis, netušil jsem, že to nakonec, kromě jiného, povede k napsání tohoto svědectví nově pokřtěného člověka. Měl jsem tehdy velké štěstí, že mé vplynutí do křesťanského společenství proběhlo tak přirozeně a nenásilně v kruhu vynikajících lidí, zajímavých individualit, kteří společně vytvářeli sympatický celek se všemi pozitivními i negativními vlastnosti obyčejných – neobyčejných lidí. Hodně jsem toho s nimi prožil, mnoho se tam naučil a přijal a snad i já jsem jim co nejvíc ze sebe dával.

Musím přiznat, že po několika letech vynikajícího soužití na mě začal kolektiv nenápadně tlačit, abych svou prakticky žitou víru zoficiálníl. Má situace jako nepokřtěného věřícího člověka uprostřed aktivního života s křesťany mně v té době nijak nevadila a necítil jsem potřebu ji měnit, proto jistý nátlak – třebaže byl míněn v dobrém úmys-

lu – ve mně občas vyvolával nepříjemné pocity a obavy o mou budoucnost mezi těmito přáteli, které by se samozřejmě nepotvrdily, i kdybych se pro křest nerozhodl, protože všichni mě na prvním místě brali jako člověka, kterého mají rádi, bez ohledu na cokoliv jiného. Ale něco mě přesto hlodalo...

Dnes jsem rád, že jsem v roce 2013 udělal zásadní krok a přihlásil se na přípravu. Díky tomu jsem měl možnost poznat 3 vynikající průvodce i partu kolegů, se kterými jsme v příjemné atmosféře prožili 2 roky základního pronikání do křesťanství. Věřím, že to bylo pro všechny stejně faktograficky, duchovně i lidsky tak obohacující jako pro mne a že živá diskuse a někdy i velmi rozdílné názory nás všechny posunuly o krok dál. Křest jsem začal chápat jako osobní vyznání touhy jít cestou víry mezi mnou a Bohem, jako zcela svobodné rozhodnutí až po téměř roce katechumenátu. Potřebuji na některá rozhodnutí více času, sám k nim dozrát, nestačí mi věřit ostatním, ale o to opravdovější je pak mé prožívání.

Na druhou stranu, jsem si jist, že kdybych tento krok neudělal a pokřtít se nenechal – nemá význam řešit proč – že by tím můj život s vírou nijak zásadně neutrpěl a rozvíjel se do budoucna velmi podobně. Dar, který jsem však přijal, zapůsobil jako velký akcelerační a otevřel mi mnoho nových cest, ukázal další rozměry víry a v neposlední řadě seznámil s mnoha inspirativními lidmi.

Můj vztah k náboženství a církevnímu společenství byl, je a bude ne zcela konvenční, už jen proto, že pro mne pojmy víra a církev nikdy neznamenal to samé. Nikdy jsem nerozlišoval mezi lidmi věřícími a nevěřícími, pokřtěnými a nepokřtěnými, vždy jen mezi lidmi dobrými a špatnými, kteří mohli pocházet ze všech jmenovaných skupin, a to se nezměnilo.

Víra pro mne byla a bude hlavně vírou živou. Pro mne to znamená o víře, Bohu, církvě

a všem, co s těmito pojmy souvisí, neustále přemýšlet, formovat své názory, naslouchat a učit se od okolí. Nechci ve víře stagnovat, jednou pro vždy přijmout nějaké pravdy a už o nich nepřemýšlet, jednou pro vždy přijmout určitý životní systém a rytmus křesťana a už o něm nepřemýšlet. Má cesta, to je otevřená náruč, srdce i mysl – celoživotní konsolidace kroků, jejichž stopy zanechávám na cestě. Mé přání je, aby tato cesta vedla za Kristem, jsem si však vědom, že bude pořádně klikatá.

Nyní být novým křesťanem je nepopsatelně krásný, hřejivý pocit, do jisté míry cítím i hrlost. Zároveň jsem si však vědom odpovědnosti, kterou jsem tímto krokem přijal. Chybné životní kroky už neznamenají zklamat či ranit jen sebe, případně okolí, ale i toho, který mi dal nedocenitelný dar své lásky a důvěry, který jsem se rozhodl vědomě přijímat. Rozhodně se proto nedá tento krok udělat jen na zkoušku. Není chybou k některým oblastem v každodenním křesťanském životě mít občas nesouhlasný postoj, je však třeba vědět proč a mít chuť hledat cesty splnutí, víra musí být aktivní a plná touhy. Stát se křesťanem, to není hra, kterou vyměním za jinou, až mě přestane bavit.

Na druhou stranu cítím a po jistých zkušenostech dnes i vím, že uvěření v Boha nebo křest není samospásným okamžikem, který automaticky všechno změní. Můžete zůstat stále stejně dobří nebo špatní, můžete se širou pozitivně rozvinout, stagnovat nebo pozvolna či nečekaně klesnout ve všech oblastech života, to nemůže jeden okamžik sám o sobě změnit. Sílu a směr těchto darů spíš chápu jako nikdy nekončící možnost opory, vedení, lásky a trůfám si říci i partnerství pro každý okamžik. Je jen na nás, jestli tyto dary chceme nebo nechceme vidět a v dobrém slova smyslu využít, to již však bez vlastní vůle vnuknout ani přikázat nelze.

Robert Filip Neri Barkman

Nový úterkový lídr

S novým školním rokem přichází i nové věci. Ani na Útercích tomu nebude jinak. Co vše nás čeká v novém roce, zodpoví nový lídr, Anežka Kotrbová. Anežka Kotrbová studuje MFF UK, ve volném čase sportuje, zejména frisbee. V salesiánském středisku vede 6 let chaloupky a prošla jako vedoucí mnoha kroužky. Setkat se s ní můžete také na Alfě pro mládež.

Michael Koch studuje média na FSV UK, věnuje se například animátorům v naší diecézi nebo připravuje letní tábor Runway camp. Baví ho novinky ze světa sociálních sítí, vařit a jíst. Po pěti letech v týmu a vedení Úterků odchází zemřít do savany.

Michael: Když se ohlédneš za tím množstvím let, které jsi na Útercích strávila, jakými pěti slovy bys je charakterizovala?

Anežka: Cesta k Bohu, přátelství, humor, domov, sdílení.

Tak díky za „pět“ slov. Čte se to krásně. Jsem zvědavý, co zůstane a s čím novým přijdeš. Prozrad' nám to!

Chtěla bych na úvod říct, že věci nepřipravuji jen já, ale je za tím celý tým, který je navíc z velké části nový.

Doufám, že těch „pět“ slov zůstane aktuálními i v tomto roce. Stále se můžete těšit na zajímavé hosty, větší část večerů však budeme věnovat menším společenstvím. V patnáctičlenné skupině můžeme prohlubovat vzájemné vztahy, diskutovat, společně se modlit a skrze to se přibližovat k Bohu. Ne nadarmo měl Ježíš nejbližších učedníků dvanáct a ne padesát. (směje se)

Vysvětlí mi, jak samotné Úterky v novém roce začnou?

Začneme 22. září jako vždy společnou rytmickou mší a programem v sále. V následujících třech týdnech budeme mít tři velké úterky za sebou. Skupinky vytvoříme na společném víkendů 16.-18.10., na který všechny mladé srdečně zveme. Rádi v nich samozřejmě přivítáme i ty, kteří na víkend nepojedou. Systém večerů bude letos o něco složitější než dříve, ale nic vám neunikne, pokud budete sledovat náš facebook nebo Kobylístek.

Co chvály? Poslední dva roky byly otevřené celé farnosti. Bude to tak stejné?

Ano, bude. Ve vedení se opět budeme sdílet se skupinou Kairos. V posledních letech se chvály pro celou farnost osvědčily a jsme moc rádi, že můžeme Boha chválit všichni dohromady s lidmi z celé farnosti. To je skutečně obohacující.

Je něco, z čeho máš strach?

Toho je! Ale vše se snažím odevzdávat do Boží prozřetelnosti. Konec konců, Úterky jsou Jeho dílo, ne naše.

Máš nějaké sny, kde bys chtěla vidět sebe nebo Úterky za několik let?

Byla bych ráda, aby Úterky fungovaly i za mnoho let a byly stále pro mladé místem, kde je jim dobře a kde mohou upevňovat svou víru. A sebe? Nepřijde Ti to moc osobní?

Přijde, no a co. (směju se)

(do smíchu) No dobře. Za pár let se vidím v bytě 5+1 se sympatickým a hodným manželem. (pokračování smíchu) Snad v té době budu už pracovat, takže nebude tolik času věnovat se Úterkům, určitě budu ale nadále spolupracovat se salesiány, protože to je moje SRDCOVKA! Když už jsme u těch osobních otázek, co čeká Tebe?

Studium (směje se), začnu pracovat na částečný úvazek, a jelikož jsem čerstvě zasnoubený, směřovat to ke zdárnému

novému začátku. Kromě jiného mě čeká mnoho práce na diecézních animátorských kurzech, leaderská animátorská škola na Slovensku jako účastníka nebo příprava Runway campu 2016. Nicméně, Anežko, řekni mi, jakých hodnot si nejvíce vážíš u salesiánské rodiny?

Složitá otázka, je jich hodně, tak se musím zamyslet, které vypíchnout. Nejvíc si vážím právě té rodinnosti. Kdykoli jedu na nějakou salesiánskou akci, cítím přijetí, jistotu bezpečí a toho, že se vše povede. Velkou hodnotu vnímám i v tom, že se salesiáni zaměřují především na mladé. I když se to někdy tak zdát nemusí, mladí touží hledat Boha, ale potřebují v tom oporu. Věřím a doufám, že právě to mohou tady v Kobylísích nalézt. A když se někdy setkávám s mladými z vesnic, kde do kostela s nimi chodí jen 5 babiček, tak si znovu uvědomím, jak velkou příležitostí a darem je naše farnost.

Pojďme se ještě malinko vrátit k Úterkům. Mnoho lidí se těší na duchovní obnovy a další akce. Co letos čeká účastníky kromě úterních setkání?

Tahle část Úterků zůstává v podstatě stejná jako v minulých letech. Novinkou je pouze ten úvodní víkend, o kterém už byla řeč. Kromě tradičních duchovních obnov a pouti na Svatou horu chystáme i pár jednodenních akcí, třeba podzimní sobotní brigádu ve středisku.

Velkou roli hraje na víkendech a mších naše kapela. Jak jsi s ní spokojená? Popřála bys jim něco?

Jako Úterky máme velké štěstí, že takovou kapelu máme. Hudba obecně mi přijde pro mladé skutečně důležitá a naše kapela umí dělat opravdu velmi kvalitní hudbu. V letošním roce kapela čelí mírnému oslabení kvůli odchodu několika členů. Také již

delší dobu máme nedostatek zvukařů. Tak bych jí hlavně popřála, ať se jí všechny potíže podaří s Boží pomocí překonat, aby dál mohla hrát k naší radosti a Boží slávě.

Mohou ti, co na Úterky přichází nějak pomoci? S čím a kde?

Určitě mohou. Za každou pomoc jsme moc rádi. Často jde o maličkosti, které jsou ale moc důležité – příprava obcerstvení, čtení při mši, pomoc s úklidem sálu, pomoc s vymýšlením hry na víkendy, workshopy,... Chceme tvořit Úterky všichni dohromady, aktivně. Snad se nám to bude dařit stále víc.

Anežko, raduji se z toho, že Úterky přebírá někdo s tak velkým salesiánským srdcem. Nemám vůbec strach, že by byly Úterky ve špatných rukou. Naopak! Na závěr bychom vás chtěli poprosit o modlitbu za celé Úterky, tým, který vše připravuje, kapelu, která nasazuje obrovské množství času, za každého účastníka zvlášť a za celé salesiánské dílo.

Těch šest let, co Michael strávil na Útercích, bylo pro mě osobně i pro celé Úterky skutečným požehnáním. Přeji tedy Michaelovi, aby se mu dařilo i nadále, ve všem, do čeho má v plánu se pustit. K tomu mu prosím společně vyprošujeme Boží požehnání.

Úterky potřebovaly novou krev a sílu. A v Anežce obě věci vidím. Bude to mít těžké, ale rozhodně na to má. Chci jí popřát jednou mou oblíbenou modlitbou. „Bože, dej Anežce sílu, aby měnila věci, které měnit může, dej jí trpělivost, aby snášela věci, které změnit nemůže a dej jí moudrost, aby od sebe obojí dokázala odlišit.“

Michael Koch

Skauti střediska 88. RADOST v pohodě tráví horké léto na táborech.

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30 11.00 v kapli sv. Kláry	eucharistická bohoslužba eucharistická bohoslužba
po - so	6.15 6.30, 18.30	ranní chvály eucharistická bohoslužba (v úterý pro mládež)
středa	17.00	eucharist. bohosl. pro děti mladšího školního věku

Příležitost ke svátosti smíření

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Vydává: Farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše,
Kobyliské náměstí 1, 182 00 Praha 8,
farnost.kobylisy@sdb.cz

Redakční rada: P. J. Brtník SDB, J. Mrázek,
M. Muchová, P. Remeš, T. Vyhnaněk

Redakce: F. Reichel, T. Redlich, B. Mimra

DTP: Marie Muchová & Jan Vlasatý

Tisk: TLAMA design

Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 4. října 2015.

Uzávěrka bude v neděli 27. září 2015.

Toto číslo vyšlo 13. října 2015 v nákladu 750 výtisků.

Výrobní cena jednoho kusu cca 10,- Kč

*Příspěvky pošlete na farnost.kobylisy@sdb.cz
nebo do sakristie. Za obsah článku odpovídá autor,
příspěvky nejsou stylisticky upravovány. Názory
autorů nemusí být shodné s názory redakce.*

tel.: 283 029 141
www.terezicka.cz

Září

13.	ne		Zahájení nového pastoračního roku na všech bohoslužbách
		14.00	Klub seniorů, první setkání po prázdninách, seznámení s programem, farní sál
		19.30	Setkání pastorační rady farnosti, místnost Jeruzalém
14.	po		Začíná výuka náboženství ve školách a farních prostorách, až na výjimky
15.	út	9.30-13.00	Vikariátní konference IV. okrsku u nás
		18.30	Bohoslužba pro mládež
		19.20	Hovory nad katechismem s J. Fiřtem, farní knihovna (sudé úterky)
16.	st	19.15	Zahájení kurzu Zacheus pro přihlášené (přihlášky již uzavřeny), farní sál
18.	pá	18.30	Měsíční zastavení s Donem Boskem, bohoslužba a další program, kostel
19.	so	9.00	Volejbalový turnaj, hřiště oratoře
20.	ne	19.30	První setkání všech biřmovanců, farní knihovna
21.	po	19.15	Setkání společenství živého růžence
		19.15	Hovory o bibli s J. Schrötterem, místnost Emauzy (liché pondělky)
22.	út	9.30	Seminář Jany Frantíkové Vztahy mezi manžely, klubovna U hrocha
		18.30	První setkání nových katechumenů, místnost Jeruzalém
		18.30	První rytmická bohoslužba, Úterky u Terky
23.	st	19.19	Žehnání lidem Salesiánského centra, kostel
24.	čt	15.00	Bohoslužba DD Mirovická
		19.00	Úvodní večer kurzu Alfa pro dospělé, farní sál (přihlášky jsou v kostele)
25.	pá	19.15	Večer s mládeží z Iráku a ze Sýrie, večere, životní příběhy, modlitba, farní sál
25. - 27.	pá-ne		Modlitební triduum hnutí Modlitby matek, kostel
27.	ne		Svatováclavská sbírka na církevní školství
		po deváté	Agapé, klábosení se členy pastorační rady farnosti, farní sál
		14.00	Klub seniorů, Zaspíváme si s harmonikou Milana Miškaříka
28.	po	10.00	Národní svatováclavská pouť ve Staré Boleslavi
29.	út	9.30	Seminář Jany Frantíkové Vztahy mezi sourozenci, klubovna U hrocha
		18.30	Úterky u Terky, po bohoslužbě chvály, kostel
		19.00	Benefice pro středisko, sexteto českých filharmoniků, Salesiánské divadlo
29. - 30.	út-st		Bazar dětského oblečení na podporu syrských uprchlíků, farní sál

Říjen

1.	čt	9.15	Mamky sobě, Pět jazyků lásky (Gery Chapman/Pavla Redlichová)
		18.30	Poutní bohoslužba sv. Terezie od Dítěte Ježíše
		19.30-23.00	Noční adorace, kostel
		20.00	Koncert Vojtěcha Starého v Salesiánském divadle
2.	pá	17.00	Výstav Krista svátostného, příležitost ke svátosti smíření, přijímání pod obojí
		19.20	Úvedení do duchovní četby Pisma následující neděle, kostel, farní prostory
3.	so		Podzimní výlet dětí s rodiči
		16.00	Příprava rodičů na křty dětí
4.	ne	10.30	Křty více dětí
6.	út	18.30	Úterky u Terky. Tomáš Holub: Může normálního člověka bavit modlitba?
8.	čt	19.00-19.30	Adorace, modlitby za povolání k manželství a rodinnému životu
10.	so		Podzimní výlet ministrantů
			Kurz První pomoci v teorii i praxi, především pro děti a mládež, středisko
11.	ne		Klub seniorů - návštěva kostela sv. Klimenta v Odolena Vodě
12.	po	19.00	Úvodní setkání Alfý pro mládež, farní sál
16.	pá	18.30-20.15	Měsíční zastavení s Donem Boskem, bohoslužba a následný program, kostel
17.	so		1. florbalový turnaj v Uhříněvsi
18.	ne		Misijní neděle, sbírka pro misie, misijní koláč